

WYMAGANIA EDUKACYJNE PLASTYKA KLASA VI

OCENA DOPUSZCZAJĄCA I półrocze

DZIAŁ: O GRAFICE

- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie źródeł powstawania i cech grafiki jako dziedziny sztuki
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjna znajomość materiałów, narzędzi i technik graficznych
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie podziału pracy grafika na dwa etapy, oryginału w grafice orientacyjne określania cech druku wypukłego, wklęsłego, płaskiego
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne rozpoznawanie, jakimi technikami zostały wykonane oglądane dzieła
- (próba) stworzenie prostej kompozycji, częściowej odbitki unikatowej z przekrojonych warzyw oraz innych materiałów o bogatej fakturze
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie specyfiki grafiki i druku wypukłego, technik i narzędzi stosowanych do druku wypukłego
- fragmentaryczne, bardzo opisywanie wybranego dzieła graficznego druku wypukłego w uproszczony sposób
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne porównywanie druku wypukłego z innymi rodzajami druku poznany na filmie
- tworzenie z pamięci i wyobraźni kompozycji techniką druku wypukłego z materiałów o zróżnicowanej fakturze, niewielkiej liczby elementów, schematycznych formach
- tworzenie kilkuelementowej kompozycji graficznej techniką gipsorytu lub korkorytu
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjna znajomość dwuetapowego procesu powstawania dzieł graficznych
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie techniki druku wklęsłego, rodzaju matrycy i stosowanych narzędzi, porównywanie jej z drukiem wypukłym
- proste opisywanie dzieł graficznych wykonanych techniką druku wklęsłego
- wykonanie prostej kompozycji o tematyce roślinnej lub abstrakcyjnej techniką druku wklęsłego na płytce styropianowej uzupełnionej pastelami suchymi
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjna znajomość dwuetapowego procesu powstawania grafiki
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie technik druku wklęsłego, specyfiki wykonywania akwaforty jako trawionej techniki druku wklęsłego
- opisywanie grafik wykonanych techniką akwaforty oraz litografii w krótki i prosty sposób
- wykonanie prostego albumiku, plakatu lub gazetki na temat twórczości wybranego grafika, łączenie tekstu, form graficznych i ilustracji, posługiwanie się informacjami z wybranych źródeł
- zagadnienia: grafika, grafik • druk • matryca (płyta graficzna), odbitka • druk wklęsły • kreska, szrafowanie • litografia • druk płaski • monotypia

DZIAŁ: O świetle w dziele sztuki

- znajomość i fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie pojęcia waloru, jasności i nasycenia barwy
- zauważanie niektórych różnic walorowych, jasności i nasycenia barw podczas oglądania zdjęć oraz czarno- -białych i barwnych reprodukcji dzieł
- stosowanie zróżnicowanego waloru w prostej kompozycji czarno-białej lub w podanej technice; praca na temat, 2-3 usterki
- orientacyjne określanie pojęcia w pracy plastycznej oraz w teorii waloru, stopniowania waloru, cieniowania, światłocienia
- określanie - w pracy plastycznej oraz wyjaśnienie ustne/ pisemne - prostych związków cieniowania i światłocienia z przedstawianiem przestrzenności przedmiotów na płaszczyźnie w obrazach i rysunkach • uproszczone wyjaśnianie pojęć miękkiego i twardego modelunku, kontrastów walorowych w przedstawianiu przedmiotów na płaszczyźnie
- zauważanie światłocienia cieniowania, modelunku światłocieniowego w wybranych, niektórych częściach dzieł malarskich i rysunkowych
- tworzenie prostej kompozycji martwej natury z plam barwnych bez modelunku w formie wycinanki oraz nawiązującej do niej prostej, barwnej kompozycji martwej natury z zastosowaniem cieniowania pastelami suchymi, próba określenia związku różnic walorowych z kierunkiem światła padającego w rysunku
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie znaczenia faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie, orientacyjna znajomość wpływu światła na pogłębienie różnic walorowych w kształtowaniu bryły
- omawianie wybranej rzeźby lub płaskorzeźby, w której charakter bryły wydobywany jest przez światło (orientacyjne określanie jej faktury, kształtów, linii)
- tworzenie prostego białego lub wielobarwnego reliefu z papieru kolorowego i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze
- tworzenie prostej monochromatycznej kompozycji
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjna znajomość najstarszych sposobów przedstawiania przestrzeni w obrazach, na płaszczyźnie, orientacyjne określanie ich znaczenia dla ukazywania trójwymiarowości świata na płaszczyźnie
- rozumienie i orientacyjne precyzowanie pojęć: układ rzędowy, pasowy, kulisowy • omawianie na prostych przykładach niektórych zasad poznanych sposobów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie – w teorii i praktyce
- tworzenie schematycznych szkiców ilustrujących przedstawianie obiektów w układzie, rzędowym, pasowym, kulisowym
- tworzenie uproszczonej kompozycji pasowej na wybrany temat współczesny inspirując się historią sztuki
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie zasad perspektywy linearnej w pracy plastycznej, teorii
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, żabiej i z lotu ptaka, obserwowanie skrótów perspektywicznych, linii horyzontu, punktu zbiegu linii w pracy plastycznej, w teorii
- zauważanie i opisywanie niektórych cech perspektywy linearnej w omawianych dziełach

- orientowanie się w historii sztuki – wiedza na temat artystów, epok, gdzie jest perspektywa zastosowana
- tworzenie prostej kompozycji rysunkowej czarno-białej lub barwnej, w której zastosowane są częściowo zasady perspektywy linearnej (perspektywa centralna) i elementy światłocienia
- teoria – historia sztuki, praktyka - orientacyjne określanie zasad perspektywy linearnej
- orientacyjne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, ukośnej, żabiej i z lotu ptaka,
- zwrócenie uwagi na znaczenie umiejscowienia linii horyzontu
- obserwowanie umiejscowienia punktów zbiegu linii na horyzoncie w perspektywie bocznej i ukośnej
- zauważanie i opisywanie niektórych zasad perspektywy linearnej w wybranych dziełach malarskich, rysunkowych, rysunkowych
- tworzenie prostej rysunkowej kompozycji barwnej ukazującej wnętrze pałacu z orientacyjnie, częściowo zastosowanymi zasadami perspektywy linearnej, w ujęciu bocznym lub ukośnym
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie znaczenia planów w ukazywaniu przestrzeni w obrazie oraz ich związku z układem kulisowym

II półrocze

DZIAŁ: Zainspiruj się przeszłością

- ogólne określanie prawie wszystkich - ram czasowych sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej oraz epok i okresów w sztuce nowożytnej
- ogólne określanie kolejności, czasu trwania poszczególnych epok w sztuce
- określanie niektórych form i tematów dzieł na podstawie przypomnienia wybranych dzieł antycznych, średniowiecznych, współczesnych, próby obserwowania wspólnych cech dzieł wybranych epok m.in. obserwowania przemian ideału piękna poznanych wcześniej epok
- ogólne określanie znaczenia roli artysty
- Bardzo ogólna znajomość zagadnień: antyk, sztuka antyczna • średniowiecze, sztuka średniowieczna • sztuka nowożytna • renesans • barok • klasycyzm • ideał piękna • artysta • twórczość • dzieła sztuki • muzea • bezpośredni kontakt z dziełami sztuki • pośredni kontakt z dziełami sztuki • oryginał
- Bardzo ogólne rozumienie znaczenia pośredniego i bezpośredniego znaczenia kontaktu ze sztuką
- tworzenie uproszczonej kompozycji osi czasu przedstawiającej następujące po sobie epoki okresy w sztuce lub pojazdu przenoszącego w wybrany okres w historii
- Bardzo orientacyjna znajomość cech sztuki renesansowej jako ponownego odkrycia sztuki antycznej
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie znaczenia niektórych wybranych cech dzieł renesansowych
- fragmentaryczne, bardzo orientacyjne określanie tematyki i cech kompozycji renesansowych dzieł malarskich i rzeźbiarskich wybranych twórców
- bardzo orientacyjne określanie znaczenia sztuki renesansowej jako inspiracji do powstania wybranych dzieł współczesnych

- tworzenie prostej zamkniętej, kompozycji barwnej wpisanej w trójkąt, przedstawiającej występ na scenie lub zabawę, wykorzystanie niektórych możliwości techniki pasteli suchych w pracy plastycznej
- bardzo orientacyjne określanie cech sztuki renesansowej, klasycystycznej, w tym dzieł rzeźbiarskich oraz architektury jako kontynuacji sztuki antycznej
- dobre określanie cech renesansowych, klasycystycznych kompozycji rzeźbiarskich i architektonicznych oraz dzieł współczesnych do nich nawiązujących
- orientacyjne określanie cech renesansowych założeń urbanistycznych
- tworzenie bardzo prostego rysunkowego, częściowego, barwnego planu miasta inspirowanego założeniami renesansowymi lub planu techniką monotypii graficznej - dobre posługiwanie się narzędziami oraz techniką
- bardzo orientacyjne określanie cech kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie
- bardzo orientacyjne określanie i wskazywanie niektórych cech kompozycji dynamicznych na przykładzie malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych, późniejszych, współczesnych oraz dzieł innych dziedzin m.in. filmowych
- czasem - udział w dyskusji o możliwościach przedstawiania ruchu na obrazach i rzeźbie, orientacyjne określanie, co pozwala pokazać ruch poprzez porównanie z niektórymi środkami wykorzystywanymi do przedstawiania spokoju, statyki
- bardzo orientacyjne określanie cech kompozycji dynamicznej w rzeźbie i architekturze
- bardzo ogólne określanie środków plastycznych stosowanych do tworzenia nieużytkowych i użytkowych kompozycji przestrzennych
- omawianie pod względem dynamicznego charakteru formy niektórych cech wybranych elementów kompozycji rzeźbiarskich, dekoracji rzeźbiarskich, wnętrza budowli, fasad budowli
- tworzenie prostej, (2,3 usterki) kompozycji techniką kolażu przedstawiającej fantastyczne dynamiczne budowle o ostrych lub obłych, płynnych zarysach inspirowane architekturą barokową i współczesną

DZIAŁ: Kim jest artysta?

- ogólne określanie roli i zadań artysty oraz wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad podczas tworzenia na przykładzie wybranego dzieła poznanego artysty (2,3 usterki)
- bardzo orientacyjne rozumienie znaczenia obserwacji świata, przemian przedstawianych osób, przedmiotów w czasie w twórczości wybranych artystów renesansowych, barokowych, XIX w. i współczesnych
- tworzenie prostych kompozycji barwnych inspirowanych naturą oraz problematyką przemijania – inspiracja historią sztuki
- ogólne określanie zmieniającej się roli artysty jako obserwatora natury oraz jako badacza zasad rządzących wybranymi zdarzeniami w wybranych okresach w historii i współcześnie
- uproszczone opisywanie roli artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady
- tworzenie podaną techniką prostej kompozycji abstrakcyjnej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy
- bardzo ogólne określanie natury jako inspiracji do powstawania ornamentów wykorzystywanych do dekoracji różnych przedmiotów życia codziennego

- bardzo ogólne określanie czasu, miejsca i kręgu kulturowego, w których powstał przedmiot na podstawie dekorującego go ornamentu
- tworzenie uproszczonych ornamentów z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów lub niepowtarzalnego ornamentu w miarę spójnego pod względem stylistycznym
- tworzenie prostego ornamentu z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów
- bardzo orientacyjne określanie znaczenia prostych form naturalnych jako źródła inspiracji do tworzenia różnorodnych ornamentów
- dobre określanie znaczenia i wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej
- bardzo znajomość związków różnorodnych ornamentów z wieloma dziedzinami sztuki i różnymi technikami plastycznymi (ornamenty rzeźbione, malowane, haftowane)
- ogólne wskazywanie częstego związku ornamentu z kompozycją rytmiczną i otwartą, określanie innych kompozycji ornamentów
- wykorzystywanie samodzielnie wymyślonego prostego ornamentu geometrycznego, roślinnego, zwierzęcego w projektowaniu tkaniny jako prostej kompozycji rytmicznej i otwartej
- bardzo ogólne rozumienie związku mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce
- bardzo ogólne określanie związku proporcji sylwetki, rozmiarów strojów i fryzur w modzie kobiecej na zróżnicowanych przykładach strojów i fryzur barokowych, rokokowych i empire
- bardzo ogólne określanie specyfiki dawnych strojów męskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na polski strój szlachecki
- ogólne określanie estetycznej i społecznej funkcji i znaczenia stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej
- projektowanie i tworzenie modelu kompozycji bogatej, dekoracyjnej, barwnej sukni na stelażu inspirowanej modą barokową i rokokową ze zróżnicowanych materiałów
- bardzo ogólne rozumienie estetycznego, użytkowego i społecznego znaczenia mody jako obrazu pozycji społecznej
- wskazywanie ogólnych związków mody ze stylem panującym w sztuce
- Bardzo ogólne rozumienie dawnej mody jako źródła inspiracji dla współczesnych projektantów • ogólne rozumienie znaczenia fryzur jako dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną oraz elementu korygującego proporcje sylwetki
- tworzenie kompozycji prostych, istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru
- ogólne rozumienie znaczenia fryzur jako istotnego dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną, ilustrującego osobiste przeżycia, poprzez rozmiary korygującego proporcje sylwetki narzucanej przez modne stroje w okresie baroku, rokoka, empire • tworzenie kompozycji oryginalnych istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru • tworzenie prostego projektu i modelu fryzury i/lub nakrycia głowy z trafnie dobranymi i zakomponowanymi atrybutami odzwierciedlającymi zainteresowania, marzenia jako forma współczesnego nawiązania do baroku i rokoka

architektura zieleni

- bardzo orientacyjne rozumienie różnorodnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, przestrzeni uprawy roślin historycznie związanych z pałacem, rezydencją, willą, budowlą mieszkalną, wskazywanie różnych rodzajów ogrodów
- Bardzo ogólne rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni z wykorzystaniem elementów natury – roślin
- Bardzo ogólne dokonywanie różnorodnych porównań charakterystycznych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych m.in. pod względem ogólnych założeń kompozycyjnych, sposobu kształtowania zieleni, budowli ogrodowych

architektura zieleni

- rozumienie ogólnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, historycznie związanych z pałacem, budowlą mieszkalną
- Bardzo ogólne rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni
- dokonywanie dobrych porównań zasadniczych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych
- tworzenie prostych planów dwóch znacząco różniących się od siebie założeń ogrodowych (ogrodu barokowego i ogrodu angielskiego) w formie kolażu i pracy malarskiej farbami akwarelowymi, pastelami suchymi lub olejnymi
- Bardzo ogólne rozumienie idei ogrodu jako miejsca odpoczynku i łączności z naturą stworzonego w przemyślany sposób
- rozumienie idei harmonii, równowagi spokoju wschodnich ogrodów zen, porównywanie ich z ideą poznanych ogrodów europejskich wybranych okresów w sztuce
- projektowanie i tworzenie prostych kompozycji przestrzennych związanych z ogrodami żywych i/lub sztucznych roślin i kwiatów, wykonanie makiety ogrodu w stylu zen

OBSZAR: Realizacja prac plastycznych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na zaangażowanie, pomysłowość, obiektywne ocenianie walorów artystycznych tworzonych kompozycji (zgodność pracy z tematem, celowość zastosowania środków artystycznego wyrazu, techniki plastycznej)

- Nie tworzenie, bądź tworzenie prostych, schematycznych kompozycji plastycznych, w luźny sposób związanych z tematem
- Przypadkowy dobór środków wyrazu artystycznego, wykorzystywanie niektórych możliwości techniki wykonania prac, nie kończenie prac,
- Czasem tworzenie prostych, schematycznych kompozycji plastycznych, w luźny sposób związanych z tematem

OCENA DOSTATECZNA I półrocze

DZIAŁ: O GRAFICE

- orientacyjne określanie źródeł powstawania i cech grafiki jako dziedziny sztuki
- orientacyjna znajomość materiałów, narzędzi i technik graficznych
- orientacyjne określanie podziału pracy grafika na dwa etapy, oryginału w grafice orientacyjne określanie cech druku wypukłego, wklęsłego, płaskiego
- orientacyjne rozpoznawanie, jakimi technikami zostały wykonane oglądane dzieła
- stworzenie prostej kompozycji, odbitki unikatowej z przekrojonych warzyw oraz innych materiałów o bogatej fakturze
- orientacyjne określanie specyfiki grafiki i druku wypukłego, technik i narzędzi stosowanych do druku wypukłego
- opisywanie wybranego dzieła graficznego druku wypukłego w uproszczony sposób
- orientacyjne porównywanie druku wypukłego z innymi rodzajami druku poznanymi na filmie
- tworzenie z pamięci i wyobraźni kompozycji techniką druku wypukłego z materiałów o zróżnicowanej fakturze, niewielkiej liczby elementów, schematycznych formach
- tworzenie kilkuelementowej kompozycji graficznej techniką gipsorytu lub korkorytu
- orientacyjna znajomość dwuetapowego procesu powstawania dzieł graficznych
- orientacyjne określanie techniki druku wklęsłego, rodzaju matrycy i stosowanych narzędzi, porównywanie jej z drukiem wypukłym
- proste opisywanie dzieł graficznych wykonanych techniką druku wklęsłego
- wykonanie prostej kompozycji o tematyce roślinnej lub abstrakcyjnej techniką druku wklęsłego na płycie styropianowej uzupełnionej pastelami suchymi
- orientacyjna znajomość dwuetapowego procesu powstawania grafiki
- orientacyjne określanie technik druku wklęsłego, specyfiki wykonywania akwaforty jako trawionej techniki druku wklęsłego
- opisywanie grafik wykonanych techniką akwaforty oraz litografii w krótki i prosty sposób
- wykonanie prostego albumiku, plakatu lub gazetki na temat twórczości wybranego grafika, łączenie tekstu, form graficznych i ilustracji, posługiwanie się informacjami z wybranych źródeł
- zagadnienia: grafika, grafik • druk • matryca (płyta graficzna), odbitka • druk wklęsły • kreska, szrafowanie • litografia • druk płaski • monotypia

DZIAŁ: O ŚWIETLE W DZIELE SZTUKI

- znajomość i orientacyjne określanie pojęcia waloru, jasności i nasycenia barwy
- zauważanie niektórych różnic walorowych, jasności i nasycenia barw podczas oglądania zdjęć oraz czarno- białych i barwnych reprodukcji dzieł
- stosowanie zróżnicowanego waloru w prostej kompozycji czarno-białej lub w podanej technice; praca na temat, 2-3 usterki
- orientacyjne określanie pojęcia w pracy plastycznej oraz w teorii waloru, stopniowania waloru, cieniowania, światłocienia
- określanie - w pracy plastycznej oraz wyjaśnienie ustne/ pisemne - prostych związków cieniowania i światłocienia z przedstawianiem przestrzenności

przedmiotów na płaszczyźnie w obrazach i rysunkach • uproszczone wyjaśnianie pojęć miękkiego i twardego modelunku, kontrastów walorowych w przedstawianiu przedmiotów na płaszczyźnie

- zauważanie światłocienia cieniowania, modelunku światłocieniowego w wybranych, niektórych częściach dzieł malarskich i rysunkowych
- tworzenie prostej kompozycji martwej natury z plam barwnych bez modelunku w formie wycinanki oraz nawiązującej do niej prostej, barwnej kompozycji martwej natury z zastosowaniem cieniowania pastelami suchymi, próba określania związku różnic walorowych z kierunkiem światła padającego w rysunku
- orientacyjne określanie znaczenia faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie, orientacyjna znajomość wpływu światła na pogłębianie różnic walorowych w kształtowaniu bryły
- omawianie wybranej rzeźby lub płaskorzeźby, w której charakter bryły wydobywany jest przez światło (orientacyjne określanie jej faktury, kształtów, linii)
- tworzenie prostego białego lub wielobarwnego reliefu z papieru kolorowego i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze
- tworzenie prostej monochromatycznej kompozycji
- orientacyjna znajomość najstarszych sposobów przedstawiania przestrzeni w obrazach, na płaszczyźnie, orientacyjne określanie ich znaczenia dla ukazywania trójwymiarowości świata na płaszczyźnie
- rozumienie i orientacyjne precyzowanie pojęć: układ rzędowy, pasowy, kulisowy • omawianie na prostych przykładach niektórych zasad poznanych sposobów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie – w teorii i praktyce
- tworzenie schematycznych szkiców ilustrujących przedstawianie obiektów w układzie, rzędowym, pasowym, kulisowym
- tworzenie uproszczonej kompozycji pasowej na wybrany temat współczesny inspirując się historią sztuki
- orientacyjne określanie zasad perspektywy linearnej w pracy plastycznej, teorii
- orientacyjne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, żabiej i z lotu ptaka, obserwowanie skrótów perspektywicznych, linii horyzontu, punktu zbiegu linii w pracy plastycznej, w teorii
- zauważanie i opisywanie niektórych cech perspektywy linearnej w omawianych dziełach
- orientowanie się w historii sztuki – wiedza na temat artystów, epok, gdzie jest perspektywa zastosowana
- tworzenie prostej kompozycji rysunkowej czarno-białej lub barwnej, w której zastosowane są częściowo zasady perspektywy linearnej (perspektywa centralna) i elementy światłocienia
- teoria – historia sztuki, praktyka - orientacyjne określanie zasad perspektywy linearnej
- orientacyjne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, ukośnej, żabiej i z lotu ptaka,
- zwrócenie uwagi na znaczenie umiejscowienia linii horyzontu
- obserwowanie umiejscowienia punktów zbiegu linii na horyzoncie w perspektywie bocznej i ukośnej
- zauważanie i opisywanie niektórych zasad perspektywy linearnej w wybranych dziełach malarskich, rysunkowych, rysunkowych

- tworzenie prostej rysunkowej kompozycji barwnej ukazującej wnętrze pałacu z orientacyjnie, częściowo zastosowanymi zasadami perspektywy linearnej, w ujęciu bocznym lub ukośnym
- orientacyjne określanie znaczenia planów w ukazywaniu przestrzeni w obrazie oraz ich związku z układem kulisowym

II półrocze

DZIAŁ: Zainspiruj się przeszłością

- określanie prawie wszystkich - ram czasowych sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej oraz epok i okresów w sztuce nowożytnej
- określanie kolejności, czasu trwania poszczególnych epok w sztuce
- określanie niektórych form i tematów dzieł na podstawie przypomnienia wybranych dzieł antycznych, średniowiecznych, współczesnych, próby obserwowania wspólnych cech dzieł wybranych epok m.in. obserwowania przemian ideału piękna poznanych wcześniej epok
- określanie znaczenia roli artysty
- ogólna znajomość zagadnień: antyk, sztuka antyczna • średniowiecze, sztuka średniowieczna • sztuka nowożytna • renesans • barok • klasycyzm • ideał piękna • artysta • twórczość • dzieła sztuki • muzea • bezpośredni kontakt z dziełami sztuki • pośredni kontakt z dziełami sztuki • oryginał
- ogólne rozumienie znaczenia pośredniego i bezpośredniego znaczenia kontaktu ze sztuką
- tworzenie uproszczonej kompozycji osi czasu przedstawiającej następujące po sobie epoki okresy w sztuce lub pojazdu przenoszącego w wybrany okres w historii
- orientacyjna znajomość cech sztuki renesansowej jako ponownego odkrycia sztuki antycznej
- orientacyjne określanie znaczenia niektórych wybranych cech dzieł renesansowych
- orientacyjne określanie tematyki i cech kompozycji renesansowych dzieł malarskich i rzeźbiarskich wybranych twórców
- orientacyjne określanie znaczenia sztuki renesansowej jako inspiracji do powstania wybranych dzieł współczesnych
- tworzenie prostej zamkniętej, kompozycji barwnej wpisanej w trójkąt, przedstawiającej występ na scenie lub zabawę, wykorzystanie niektórych możliwości techniki pastelii suchych w pracy plastycznej
- orientacyjne określanie cech sztuki renesansowej, klasycystycznej, w tym dzieł rzeźbiarskich oraz architektury jako kontynuacji sztuki antycznej
- dobre określanie cech renesansowych, klasycystycznych kompozycji rzeźbiarskich i architektonicznych oraz dzieł współczesnych do nich nawiązujących • orientacyjne określanie cech renesansowych założeń urbanistycznych
- tworzenie prostego rysunkowego, barwnego planu miasta inspirowanego założeniami renesansowymi lub planu techniką monotypii graficznej - dobre posługiwanie się narzędziami oraz techniką
- orientacyjne określanie cech kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie

- orientacyjne określanie i wskazywanie niektórych cech kompozycji dynamicznych na przykładzie malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych, późniejszych, współczesnych oraz dzieł innych dziedzin m.in. filmowych
- czasem - udział w dyskusji o możliwościach przedstawiania ruchu na obrazach i rzeźbie, orientacyjne określanie, co pozwala pokazać ruch poprzez porównanie z niektórymi środkami wykorzystywanymi do przedstawiania spokoju, statyki
- orientacyjne określanie cech kompozycji dynamicznej w rzeźbie i architekturze
- dobre określanie środków plastycznych stosowanych do tworzenia nieużytkowych i użytkowych kompozycji przestrzennych
- omawianie pod względem dynamicznego charakteru formy niektórych cech wybranych elementów kompozycji rzeźbiarskich, dekoracji rzeźbiarskich, wnętrz budowli, fasad budowli
- tworzenie prostej, (2,3 usterki) kompozycji techniką kolażu przedstawiającej fantastyczne dynamiczne budowle o ostrych lub obłych, płynnych zarysach inspirowane architekturą barokową i współczesną

DZIAŁ: Kim jest artysta?

- określanie roli i zadań artysty oraz wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad podczas tworzenia na przykładzie wybranego dzieła poznanego artysty (2,3 usterki)
- orientacyjne rozumienie znaczenia obserwacji świata, przemian przedstawianych osób, przedmiotów w czasie w twórczości wybranych artystów renesansowych, barokowych, XIX w. i współczesnych
- tworzenie prostych kompozycji barwnych inspirowanych naturą oraz problematyką przemijania – inspiracja historią sztuki
- dobre określanie zmieniającej się roli artysty jako obserwatora natury oraz jako badacza zasad rządzących wybranymi zdarzeniami w wybranych okresach w historii i współcześnie
- uproszczone opisywanie roli artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady
- tworzenie podaną techniką prostej kompozycji abstrakcyjnej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy
- ogólne określanie natury jako inspiracji do powstawania ornamentów wykorzystywanych do dekoracji różnych przedmiotów życia codziennego
- ogólne określanie czasu, miejsca i kręgu kulturowego, w których powstał przedmiot na podstawie dekorującego go ornamentu
- tworzenie uproszczonych ornamentów z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów lub niepowtarzalnego ornamentu w miarę spójnego pod względem stylistycznym
- tworzenie prostego ornamentu z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów
- orientacyjne określanie znaczenia prostych form naturalnych jako źródła inspiracji do tworzenia różnorodnych ornamentów
- dobre określanie znaczenia i wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej

- orientacyjna znajomość związków różnorodnych ornamentów z wieloma dziedzinami sztuki i różnymi technikami plastycznymi (ornamenty rzeźbione, malowane, haftowane)
- ogólne wskazywanie częstego związku ornamentu z kompozycją rytmiczną i otwartą, określanie innych kompozycji ornamentów
- wykorzystywanie samodzielnie wymyślonego prostego ornamentu geometrycznego, roślinnego, zwierzęcego w projektowaniu tkaniny jako prostej kompozycji rytmicznej i otwartej
- ogólne rozumienie związku mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce
- ogólne określanie związku proporcji sylwetki, rozmiarów strojów i fryzur w modzie kobiecej na zróżnicowanych przykładach strojów i fryzur barokowych, rokokowych i empire
- ogólne określanie specyfiki dawnych strojów męskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na polski strój szlachecki
- ogólne określanie estetycznej i społecznej funkcji i znaczenia stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej
- projektowanie i tworzenie modelu kompozycji bogatej, dekoracyjnej, barwnej sukni na steżu inspirowanej modą barokową i rokokową ze zróżnicowanych materiałów
- ogólne rozumienie estetycznego, użytkowego i społecznego znaczenia mody jako obrazu pozycji społecznej
- wskazywanie ogólnych związków mody ze stylem panującym w sztuce
- ogólne rozumienie dawnej mody jako źródła inspiracji dla współczesnych projektantów • ogólne rozumienie znaczenia fryzur jako dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną oraz elementu korygującego proporcje sylwetki
- tworzenie kompozycji prostych, istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru
- dobre rozumienie znaczenia fryzur jako istotnego dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną, ilustrującego osobiste przeżycia, poprzez rozmiary korygującego proporcje sylwetki narzucanej przez modne stroje w okresie baroku, rokoka, empire • tworzenie kompozycji oryginalnych istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru • tworzenie oryginalnego projektu i modelu fryzury i/lub nakrycia głowy z trafnie dobranymi i ciekawie zakomponowanymi atrybutami odzwierciedlającymi zainteresowania, marzenia jako forma współczesnego nawiązania do baroku i rokoka

architektura zieleni

- orientacyjne rozumienie różnorodnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, przestrzeni uprawy roślin historycznie związanych z pałacem, rezydencją, willą, budowlą mieszkalną, wskazywanie różnych rodzajów ogrodów
- ogólne rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni z wykorzystaniem elementów natury – roślin
- ogólne dokonywanie różnorodnych porównań charakterystycznych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych m.in. pod względem ogólnych założeń kompozycyjnych, sposobu kształtowania zieleni, budowli ogrodowych

architektura zieleni

- rozumienie ogólnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, historycznie związanych z pałacem, budowlą mieszkalną
- ogólne rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni
- dokonywanie dobrych porównań zasadniczych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych
- tworzenie dobrych planów dwóch znacząco różniących się od siebie założeń ogrodowych (ogrodu barokowego i ogrodu angielskiego) w formie kolażu i pracy malarskiej farbami akwarelowymi, pastelami suchymi lub olejnymi
- ogólne rozumienie idei ogrodu jako miejsca odpoczynku i łączności z naturą stworzonego w przemyślany sposób
- rozumienie idei harmonii, równowagi spokoju wschodnich ogrodów zen, porównywanie ich z ideą poznanych ogrodów europejskich wybranych okresów w sztuce
- projektowanie i tworzenie prostych kompozycji przestrzennych związanych z ogrodami żywych i/lub sztucznych roślin i kwiatów, wykonanie makiety ogrodu w stylu zen

DZIAŁ: Powtórzenie

- ogólne rozumienie i określanie specyfiki grafiki jako jedynej dziedziny sztuki, w której proces powstawania dzieł jest dwuetapowy i wszystkie powstające odbitki mają wartość oryginalnych dzieł sztuki
- ogólne określanie szerokiego zakresu grafiki jako dziedziny sztuki związanej z drukiem, dobra znajomość podziału grafiki jako dziedziny sztuki na artystyczną i użytkową oraz komputerową
- ogólne rozumienie i precyzowanie pojęć matryca, odbitka, druk, nakład oraz określanie ich ścisłego związku z technikami graficznymi
- ogólna znajomość i dokonywanie dokładnego podziału na druk wklęsły, wypukły i płaski, znajomość rodzajów płyt graficznych, charakterystycznych narzędzi, sposobów wykonywania matryc określonymi technikami graficznymi, wyglądu odbitek, środków plastycznych charakterystycznych dla prac wykonanych poszczególnymi technikami • dobra znajomość wybranych artystów posługujących się technikami graficznymi druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego, omawianie wybranych dzieł, rozumienie i omawianie specyficznych środków plastycznych zastosowanych w grafikach wykonanych poszczególnymi technikami
- tworzenie prostej pod względem plastycznym kompozycji w dokładny sposób prezentującej główne podziały, specyfikę grafiki oraz różnorodne techniki graficzne druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego
- ogólna znajomość grafiki (rozwiązanie wszystkich zadań ze sprawdzianu o grafice)
- dobre rozumienie słabego i mocnego waloru barwy, plamy barwnej, porównywanie waloru niektórych barw i plam barwnych
- dobre rozumienie pojęcia waloru, światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów w dziełach sztuki na płaszczyźnie

- ogólna znajomość podziału okresów w sztuce, postaw artystów, niektórych cech dzieł renesansowych, barokowych, rokokowych, klasycystycznych, romantycznych współczesnych (rozwiązanie sprawdzianu w zakresie podstawowym)
- ogólne rozumienie znaczenia ornamentów dekoracyjnych w różnych okresach i wybranych dziedzinach sztuki

OBSZAR:

- Realizacja prac plastycznych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na zaangażowanie, pomysłowość, obiektywne ocenianie walorów artystycznych tworzonych kompozycji (zgodność pracy z tematem, celowość zastosowania środków artystycznego wyrazu, techniki plastycznej)
- Tworzenie prostych, schematycznych kompozycji plastycznych, w luźny sposób związanych z tematem

OCENA DOBRA

I półrocze

DZIAŁ: O GRAFCE

- Dobre określanie różnych źródeł powstawania grafiki jako dziedziny sztuki i jej związków z innymi dziedzinami plastyki na płaszczyźnie
- dobre określanie, dobra znajomość i rozumienie znaczenia dwuetapowego procesu twórczego (tworzenie matrycy i odbitki), sposobu tworzenia odbitki, oryginału w grafice, określanie liczby oryginalnych dzieł z jednej matrycy, zauważanie różnicy w zakresie pojęcia oryginału w grafice w stosunku do innych dziedzin plastyki
- dobra znajomość materiałów, narzędzi i technik graficznych, rozumienie podziału technik graficznych na druk wklęsły, płaski i wypukły
- trafne rozpoznawanie dzieł graficznych wykonanych różnymi technikami na podstawie występujących w nich kresek i plam
- stworzenie odbitki kompozycji powstałej w wyniku odbicia przekrojonych warzyw i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze
- dobre określanie specyfiki grafiki i druku wypukłego, dobra znajomość technik i narzędzi stosowanych do druku wypukłego
- opisywanie dwóch dzieł graficznych druku wypukłego przy zauważaniu jego specyfiki i charakterystycznych dla niego środków wyrazu artystycznego
- porównywanie kilku cech grafik druku wypukłego z innymi rodzajami druku w grafice artystycznej na podstawie filmu i oglądanych reprodukcji
- tworzenie złożonej kompozycji techniką druku wypukłego z materiałów o zróżnicowanej fakturze, o dużym zróżnicowaniu i ciekawym doborze struktury faktur, wykazywanie się kreatywnością i wyobraźnią podczas wykonywania pracy
- tworzenie oryginalnej kompozycji gipsorytu lub korkorytu ciekawie oddającej temat, wykorzystującej możliwości techniki

- dobre określanie techniki druku wklęsłego, rodzaju matryc, stosowanych narzędzi, porównywanie rodzajów matryc, sposobu tworzenia odbitki, narzędzi, wyglądu kresek, sposobu tworzenia plam na płycie i odbitce
- pełne opisywanie dzieł graficznych wykonanych techniką druku wklęsłego
- wykonanie oryginalnej, złożonej kompozycji o podanej tematyce
- dobra znajomość i precyzyjne określanie technik druku wklęsłego, dokładne określanie etapów, czynności podczas wykonywania akwaforty – trawionej techniki druku wklęsłego
- ciekawe opisywanie dzieł graficznych wykonanych techniką druku wklęsłego (wygląd kresek, sposób tworzenia plam, kompozycja) oraz druku płaskiego, przede wszystkim litografii
- wykonanie starannego albumiku, plakatu lub gazetki na temat twórczości wybranego grafika, odpowiednie łączenie ciekawie opracowanego tekstu z dobrze dobranymi elementami graficznymi, ilustracjami i ciekawymi szkicami
- zagadnienia – opis, zastosowanie w praktyce: grafika, grafik • druk • prasa graficzna • akwaforta • matryca (płyta graficzna), odbitka • druk wklęsły • kreska, szrafowanie • litografia • druk płaski • kredka litograficzna, tusz litograficzny • monotypia

DZIAŁ: O świetle w dziele sztuki

- dobra znajomość pojęcia waloru, porównywanie waloru różnych barw, określanie związku waloru z jasnością i nasyceniem barwy, porównywanie jasności i nasycenia różnych barw
- zauważanie różnic walorowych, jasności, nasycenia barwy podczas oglądania zdjęć oraz czarno- białych i barwnych reprodukcji dzieł
- celowe posługiwanie się zróżnicowaniem walorowym pracy plastycznej i pomysłu kompozycji, praca na temat, staranna, wykonana podaną techniką – rysunku miękkim ołówkiem lub mozaice z gazet, wykorzystywanie możliwości wybranej techniki pracy
- określanie pojęcia waloru, stopniowania waloru, cieniowania, światłocienia
- określanie w praktyce i teorii związków i znaczenia światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów na płaszczyźnie w obrazach i rysunkach
- wyjaśnianie pojęć poprzez pracę plastyczną oraz w teorii miękkiego i twardego modelunku, kontrastów walorowych w przedstawianiu przedmiotów na płaszczyźnie
- zauważanie światłocienia, cieniowania, modelunku światłocieniowego w dziełach malarskich i rysunkowych o zróżnicowanej formie i tematyce
- tworzenie podanej kompozycji martwej natury z plam barwnych bez modelunku w podanej formie oraz nawiązującej do niej kompozycji martwej natury, z owoców i codziennych przedmiotów z zastosowaniem cieniowania pastelami

suchymi, trafne określanie związku różnic walorowych z kierunkiem światła padającego w rysunku

- dobre określanie znaczenia faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie, dobra znajomość wpływu światła na pogłębianie różnic walorowych w kształtowaniu bryły
- omawianie dwóch rzeźb o zróżnicowanych tematach, z różnych materiałów, w których charakter bryły jest wydobywany przez światło (określanie różnic faktury, kształtów, linii)
- tworzenie na temat białego lub wielobarwnego reliefu z papieru kolorowego i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze
- tworzenie na temat, ciekawej wieloelementowej monochromatycznej kompozycji reliefu, pracy malarskiej
- dobra znajomość najstarszych sposobów przedstawiania przestrzeni w obrazach, na płaszczyźnie, dobra znajomość ich znaczenia dla ukazywania trójwymiarowości świata na płaszczyźnie
- dobre rozumienie i precyzowanie pojęć: układ rzędowy, pasowy, kulisowy – w praktyce i teorii
- omawianie zasad poznanych rodzajów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie na różnych przykładach, tworzenie pracy na temat
- tworzenie szkiców, prac malarskich, rysunkowych trafnie ilustrujących przedstawianie obiektów i przestrzeni w układzie rzędowym, pasowym, kulisowym
- tworzenie przemyślanej, oryginalnej kompozycji pasowej, trafnie ilustrującej wybraną tematykę współczesną
- dobra znajomość zasad perspektywy linearnej jako sposobu przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie
- dokładne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, żabiej i z lotu ptaka, wnikliwe obserwowanie skrótów perspektywicznych, linii horyzontu, punktu zbiegu linii - na podstawie podanych obrazów z historii sztuki
- zauważanie i opisywanie wielu istotnych cech perspektywy linearnej w omawianych dziełach, znajomość dzieła z historii sztuki
- tworzenie ciekawej wieloelementowej kompozycji rysunkowej czarno-białej lub barwnej, w której w konsekwentny i przemyślany sposób zostały zastosowane zasady perspektywy linearnej (perspektywa centralna) i wykorzystany światłocień
- odwoływanie się do historii sztuki – wiedza na temat artystów, epok, gdzie jest perspektywa zastosowana
- dobra znajomość zasad perspektywy linearnej jako sposobu przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie
- określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, ukośnej, żabiej i z lotu ptaka
- dobre rozumienie znaczenia linii horyzontu w perspektywie linearnej – praca plastyczna

- określanie znaczenia i usytuowania punktów zbiegu linii na horyzoncie w perspektywie bocznej i ukośnej - praca plastyczna/teoria
- zauważanie i orientacyjne opisywanie zasad perspektywy linearnej w wybranych dziełach malarskich, rysunkowych, graficznych
- tworzenie na temat, skończonej pracy - złożonej kompozycji barwnej ukazującej wnętrze pałacu zgodnie z zasadami perspektywy linearnej, w ujęciu bocznym lub ukośnym – znajomość przerabianej historii sztuki
- określanie zasad perspektywy powietrznej i jej znaczenia dla przedstawienia głębi w obrazie, wyjaśnianie przyczyn zmiany kolorystyki obiektów w miarę oddalenia od oka widza – w pracy i teorii (historia sztuki)
- wskazywanie sposobu zastosowania perspektywy powietrznej w dziełach malarskich o zróżnicowanym charakterze (historia sztuki)
- tworzenie ciekawej kompozycji pejzażowej, w której dla pokazania przestrzeni zastosowana została perspektywa powietrzna
- wykorzystywanie różnych możliwości techniki rysowania pastelami suchymi albo kredkami akwarelowymi lub akwarelami w tworzonej pracy plastycznej
- określanie znaczenia planów w ukazywaniu przestrzeni w obrazie oraz ich związku z układem kulisowym, praca
- określanie znaczenia kolorów przedmiotów w ukazywaniu przestrzeni w perspektywie malarskiej, praca
- dobra znajomość i dokładne określanie związku temperatury barw przedmiotów z ich umiejscowieniem w przestrzeni w perspektywie malarskiej
- stworzenie podaną techniką właściwej pod względem formy plastycznej kompozycji barwnej, w której przestrzeń ukazana została za pomocą planów i perspektywy malarskiej (pastelami olejnymi lub farbami plakatowymi z kolażem), znajomość kubizmu
- orientacyjne określanie znaczenia kolorów przedmiotów w ukazywaniu przestrzeni w perspektywie malarskiej
- orientacyjne określanie znaczenia temperatury barw przedmiotów w perspektywie malarskiej
- stworzenie prostej kompozycji barwnej przedstawiającej pory roku, w której przestrzeń ukazana jest za pomocą planów i perspektywy malarskiej
- posługiwanie się podaną techniką (pastelami olejnymi lub farbami plakatowymi oraz kolażem)

II półrocze

DZIAŁ: Zainspiruj się przeszłością

- dobre określanie ram czasowych sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej oraz epok i okresów w sztuce nowożytnej
- dobre określanie kolejności, czasu trwania poszczególnych epok w sztuce
- określanie wybranych form tematów i dzieł na podstawie na podstawie przypomnienia wybranych dzieł antycznych, średniowiecznych, współczesnych,

obserwowanie cech wspólnych i odrębnych dzieł wybranych epok m.in.

obserwowanie i wskazywanie przemian ideału piękna poznanych wcześniej epok

- określanie i rozumienie znaczenia roli artysty w wybranych okresach w sztuce
- dobra znajomość zagadnień: antyk • średniowiecze, sztuka średniowieczna • szuka nowożytna • renesans • barok • klasycyzm • ideał piękna • artysta • twórczość • dzieła sztuki • muzea • bezpośredni kontakt z dziełami sztuki • pośredni kontakt z dziełami sztuki • oryginał
- dobre rozumienie różnorodnego znaczenia roli artysty • tworzenie precyzyjnej, estetycznej kompozycji osi czasu przedstawiającej następujące po sobie epoki, okresy w sztuce otoczeniu przestrzeni inspirowanej charakterystycznymi dziełami sztuki

DZIAŁ: Statystyczne czy dynamiczne

- dobre określanie cech, charakteru sztuki renesansowej jako ponownego odkrycia, kontynuacji i rozwinięcia sztuki antycznej
- dokładne określanie, rozumienie znaczenia istotnych cech dzieł renesansowych m.in. harmonii, spokoju, umiaru, idealizacji
- określanie tematyki poruszanej przez wybranych artystów renesansowych, bardzo dobra znajomość cech kompozycji renesansowych kompozycji malarskich i rzeźbiarskich oraz określanie środków plastycznych służących do ich uzyskiwania
- odkrywanie znaczenia sztuki renesansowej jako bogatego źródła inspiracji twórców współczesnych
- tworzenie ciekawej, zamkniętej kompozycji barwnej wpisanej w trójkąt, wykorzystywanie różnorodnych możliwości techniki pastelii suchych
- precyzyjne określanie cech sztuki renesansowej, klasycystycznej, w tym formy i nawiązań dzieł rzeźbiarskich oraz architektonicznych do sztuki antycznej, oraz inspirowania się antykiem w sztuce współczesnej • dokładne określanie cech renesansowych, klasycystycznych kompozycji rzeźbiarskich i architektonicznych oraz dzieł współczesnych do nich nawiązujących • dobra znajomość i określanie cech renesansowych założeń urbanistycznych na przykładzie Zamościa • tworzenie ciekawego, oryginalnego, rysunkowego, barwnego planu miasta (z wyróżnionymi planami niektórych budowli) inspirowanego założeniami renesansowymi lub techniką monotypii graficznej – bardzo dobre posługiwanie się narzędziami oraz techniką
- (historia sztuki – od baroku przez kolejne epoki) barok, przez epoki - określanie cech kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie, wskazywanie środków plastycznych służących do uzyskiwania wrażenia ruchu, zmienności, dynamiki w kompozycji
- określanie i wskazywanie wielu charakterystycznych, istotnych cech kompozycji dynamicznych na przykładzie różnorodności malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych mitologicznych, religijnych, późniejszych obrazów historycznych i batalistycznych, pejzaży oraz współczesnych scen rodzajowych m.in. w filmach

- dobre określanie istotnych cech kompozycji dynamicznej w rzeźbie i architekturze
- precyzowanie środków plastycznych stosowanych do tworzenia nieużytkowych i użytkowych kompozycji przestrzennych
- dokładne omawianie pod względem dynamicznego charakteru formy cech, wybranych elementów kompozycji rzeźbiarskich, dekoracji rzeźbiarskich, wnętrz budowli, fasad budowli
- tworzenie ciekawej kompozycji techniką kolażu przedstawiającej fantastyczne dynamiczne budowle współczesną o ostrych lub obłych zarysach inspirowane architekturą barokową i współczesną

DZIAŁ: Kim jest artysta?

- Dobrze określanie zmieniającej się roli i zadań artysty w wybranych okresach w sztuce, wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad oraz dokładne omawianie tego na wybranych przykładach dzieł i postaw artystów (Dürer, Leonardo da Vinci, Rembrandt, Wyczółkowski) • bardzo dobre rozumienie różnorodnego znaczenia obserwacji świata, przemian przedstawianych przedmiotów w czasie w twórczości wybranych artystów renesansowych, barokowych, XIX w. i współczesnych
- Tworzenie skończonych, estetycznych barwnych kompozycji rysunkowych i malarskich ściśle związanych z obserwacją natury oraz problematyką przemijania – inspiracja historią sztuki
- dobra znajomość i określanie zmieniającej się roli artysty jako obserwatora natury, badacza w wybranych okresach w historii oraz współcześnie jako wnikliwego badacza zjawisk, zasad rządzących wybranymi zdarzeniami prowadzącymi do stworzenia abstrakcyjnego obrazu lub akcji
- opisywanie roli artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady matematyczne lub zjawiska socjologiczne
- tworzenie podaną techniką, oryginalnej kompozycji abstrakcyjnej powstającej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy, dokładne zaplanowanie etapów wykonania pracy
- dobra znajomość roli artysty jako kreatora różnorodnych dzieł stanowiących iluzyjne uzupełnienie rzeczywistości • dobra znajomość cech malarstwa iluzjonistycznego • dobra znajomość wybranych dzieł z różnych okresów wiernie, w fotograficzny sposób naśladowujących rzeczywistość i łączących się z nią • aktywny udział w dyskusji o postawach i roli artysty • tworzenie oryginalnej kompozycji street artu ściśle, iluzyjnie łączącej się z rzeczywistością i ciekawie i zaskakująco ją uzupełniającej

DZIAŁ: Sztuka na wyciągnięcie ręki

- dobra znajomość tworzenia ornamentu, specyfiki przez epoki w sztuce,
- precyzyjne określanie różnych stylizowanych elementów natury (roślin, zwierząt, detali krajobrazu często uproszczonych do form geometrycznych i/lub abstrakcyjnych) jako inspiracji do tworzenia motywów zdobniczych wykorzystywanych do dekoracji różnych przedmiotów życia codziennego

- określanie czasu, miejsca powstania i kręgu kulturowego, w których powstał przedmiot na podstawie dekorującego go ornamentu
- praca skończona, estetyczna - tworzenie ornamentu z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów lub niepowtarzalnego, bogatego ornamentu spójnego pod względem stylistycznym
- dokładne określanie znaczenia prostych form naturalnych jako źródła inspiracji do tworzenia różnorodnych ornamentów i motywów
- określanie znaczenia i wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej
- dobra znajomość związków różnorodnych ornamentów z wieloma dziedzinami sztuki i różnymi technikami plastycznymi (ornamenty rzeźbione, malowane, haftowane)
- trafne wskazywanie częstego związku ornamentu z kompozycją rytmiczną i otwartą, określanie innych kompozycji ornamentów
- wykorzystywanie samodzielnie wymyślonego oryginalnego ornamentu geometrycznego, roślinnego, zwierzęcego w projektowaniu tkaniny jako złożonej kompozycji rytmicznej i otwartej
- rozumienie różnorodnych związków i oddziaływań mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce
- dobre określanie związku proporcji sylwetki, rozmiarów części strojów oraz fryzur w modzie kobiecej na zróżnicowanych przykładach strojów i fryzur barokowych, rokokowych i empire
- dobre określanie znaczenia i specyfiki dawnych strojów męskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na polski strój szlachecki
- dokładne określanie i rozumienie estetycznej i społecznej funkcji i znaczenia stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej, odzwierciedlanie pozycji społecznej w formie i atrybutach stroju
- projektowanie i tworzenie ciekawego modelu kompozycji bogatej, dekoracyjnej, barwnej sukni z kryzą i wachlarzem na odpowiednim stelażu inspirowanej modą barokową, rokokową lub empire ze zróżnicowanych materiałów
- bardzo dobre rozumienie estetycznego, użytkowego i społecznego znaczenia mody jako obrazu pozycji społecznej, stanowiska, funkcji społecznej, stanu majątkowego
- dobra znajomość związków mody z kulturą, okresem w historii, stylem panującym w sztuce na przykładzie mody barokowej, rokokowej, empire
- rozumienie różnorodnych oddziaływań i wpływów mody dawnej na współczesną jako źródła inspiracji, pomysłów do przetwarzania wybranych elementów strojów historycznych we współczesnej modzie kreowanej przez największych projektantów
- dobre rozumienie znaczenia fryzur jako istotnego dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną, ilustrującego osobiste przeżycia, poprzez rozmiary korygującego proporcje sylwetki narzucanej przez modne stroje w okresie baroku, rokoka, empire

- tworzenie kompozycji oryginalnych istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru
- tworzenie ciekawego, oryginalnego projektu i modelu fryzury i/lub nakrycia głowy z trafnie dobranymi i ciekawie zakomponowanymi atrybutami odzwierciedlającymi zainteresowania, marzenia jako forma współczesnego nawiązania do baroku i rokoka

architektura zieleni

- dobre rozumienie różnorodnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, przestrzeni uprawy roślin historycznie związanych z pałacem, rezydencją, willą, budowlą mieszkalną, wskazywanie różnych rodzajów ogrodów
- dobre rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni z wykorzystaniem elementów natury – roślin
- bardzo dokładne dokonywanie różnorodnych porównań charakterystycznych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych m.in. pod względem ogólnych założeń kompozycyjnych, sposobu kształtowania zieleni, budowli ogrodowych
- dobre rozumienie idei ogrodu jako miejsca odpoczynku i łączności z naturą stworzonego w przemyślany sposób zgodnie z zasadami tworzenia przestrzennej kompozycji architektonicznej
- dobre rozumienie idei harmonii, równowagi, spokoju harmonii wschodnich ogrodów zen, porównywanie ich z ideą poznanych rodzajów ogrodów europejskich wybranych okresów w sztuce (baroku, klasycyzmu, romantyzmu), zauważanie różnic, podobieństw, związków między nimi
- projektowanie i tworzenie oryginalnych, zaskakujących kompozycji przestrzennych związanych z ogrodami z żywych i/lub sztucznych roślin i kwiatów, wykonanie ciekawej makiety ogrodu w stylu zen

DZIAŁ: Powtórzenie

- dobre rozumienie i określanie specyfiki grafiki jako jedynej dziedziny sztuki, w której proces powstawania dzieł jest dwuetapowy i wszystkie powstające odbitki mają wartość oryginalnych dzieł sztuki
- bardzo dobre określanie szerokiego zakresu grafiki jako dziedziny sztuki związanej z drukiem, dobra znajomość podziału grafiki jako dziedziny sztuki na artystyczną i użytkową oraz komputerową
- bardzo dobre rozumienie i precyzowanie pojęć matryca, odbitka, druk, nakład oraz określanie ich ścisłego związku z technikami graficznymi
- bardzo dobra znajomość i dokonywanie dokładnego podziału na druk wklęsły, wypukły i płaski, znajomość rodzajów płyt graficznych, charakterystycznych narzędzi, sposobów wykonywania matryc określonymi technikami graficznymi, wyglądu odbitek, środków plastycznych charakterystycznych dla prac wykonanych poszczególnymi technikami

- dobra znajomość wybranych artystów posługujących się technikami graficznymi druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego, omawianie wybranych dzieł, rozumienie i omawianie specyficznych środków plastycznych zastosowanych w grafikach wykonanych poszczególnymi technikami
- tworzenie ciekawej pod względem plastycznym kompozycji w dokładny sposób prezentującej główne podziały, specyfikę grafiki oraz różnorodne techniki graficzne druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego
- dobra znajomość grafiki (rozwiązanie wszystkich zadań ze sprawdzianu o grafice)
- dobre rozumienie i dokładne określanie słabego mocnego waloru barwy, plamy barwnej, precyzyjne porównywanie barw, plam barwnych o słabym i mocnym walorze
- dobre rozumienie pojęcia waloru, światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów w dziełach sztuki na płaszczyźnie i we własnych pracach plastycznych, rozpoznawanie, stosowanie i porównywanie miękkiego i twardego modelunku światłocieniowego
- dobre rozumienie i znajomość oraz porównywanie różnych sposobów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie w historii w różnych dziełach sztuki
- dokonywanie precyzyjnego podziału na sztukę starożytną, średniowieczną i nowożytną
- dokładne określanie cech i trafne porównywanie wielu dzieł malarskich, rzeźbiarskich, architektonicznych sztuki renesansowej, barokowej, rokokowej, klasycystycznej, romantycznej i współczesnej pod względem tematyki, sposobu przedstawienia tematu, kompozycji, proporcji, statyki i dynamiki, sposobu stosowania perspektywy, światłocienia, ekspresji
- określanie różnorodnego znaczenia roli artysty i jego postawy, misji, sposobu pracy wyrażających się formie tworzonych przez nich dzieł
- tworzenie prezentacji przedstawiającej np. na osi czasu na ciekawych przykładach wybranej dziedziny sztuki zmieniające się w wybranych okresach w sztuce: formę, tematykę, kompozycję i istotne środki plastyczne
- bardzo dobre określanie zasad perspektywy linearnej, znaczenia umiejscowienia linii horyzontu oraz punktu zbiegu linii i przedstawiania przestrzeni z różnych punktów widzenia oraz skrótów perspektywicznych przedmiotów przedstawianych w perspektywie linearnej
- dobra znajomość zmian kolorystycznych przedmiotów w przestrzeni w perspektywie powietrznej
- dobre określanie znaczenia barw, temperatury barw dla przedstawiania przestrzeni w perspektywie malarskiej
- dobre określanie przedstawiania przestrzeni w perspektywie kulisowej i za pomocą planów obrazu
- porównywanie w ciekawych prezentacjach postawy artysty jako badacza i obserwatora rzeczywistości oraz iluzjonisty
- dobra znajomość podziału okresów w sztuce, różnych postaw twórczych artystów, istotnych cech dzieł barokowych, rokokowych, klasycystycznych, romantycznych i współczesnych (rozwiązanie wszystkich zadań ze sprawdzianu)

OCENA BARDZO DOBRA

I półrocze

DZIAŁ: O GRAFCE

- określanie różnych źródeł powstawania grafiki jako dziedziny sztuki i jej związków z innymi dziedzinami plastyki na płaszczyźnie
- dokładne określanie, dobra znajomość i rozumienie znaczenia dwuetapowego procesu twórczego (tworzenie matrycy i odbitki), sposobu tworzenia odbitki, oryginału w grafice, określanie liczby oryginalnych dzieł z jednej matrycy, zauważanie różnicy w zakresie pojęcia oryginału w grafice w stosunku do innych dziedzin plastyki
- Bardzo dobra znajomość materiałów, narzędzi i technik graficznych, rozumienie podziału technik graficznych na druk wklęsły, płaski i wypukły
- trafne rozpoznawanie dzieł graficznych wykonanych różnymi technikami na podstawie występujących w nich kresek i plam
- Bardzo dobre stworzenie odbitki kompozycji powstałej w wyniku odbicia przekrojonych warzyw i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze
- dokładne, precyzyjne określanie specyfiki grafiki i druku wypukłego, bardzo dobra znajomość technik i narzędzi stosowanych do druku wypukłego
- opisywanie dwóch dzieł graficznych druku wypukłego przy zauważaniu jego specyfiki i charakterystycznych dla niego środków wyrazu artystycznego
- porównywanie kilku cech grafik druku wypukłego z innymi rodzajami druku w grafice artystycznej na podstawie filmu i oglądanych reprodukcji
- tworzenie złożonej kompozycji techniką druku wypukłego z materiałów o zróżnicowanej fakturze, o dużym zróżnicowaniu i ciekawym doborze struktury faktur, wykazywanie się kreatywnością i wyobraźnią podczas wykonywania pracy
- tworzenie oryginalnej kompozycji gipsorytu lub korkorytu ciekawie oddającej temat, wykorzystującej możliwości techniki
- bardzo dokładne określanie techniki druku wklęsłego, rodzaju matryc, stosowanych narzędzi, porównywanie rodzajów matryc, sposobu tworzenia odbitki, narzędzi, wyglądu kresek, sposobu tworzenia plam na płycie i odbitce
- pełne opisywanie dzieł graficznych wykonanych techniką druku wklęsłego
- wykonanie oryginalnej, złożonej kompozycji o podanej tematyce
- bardzo dobra znajomość i precyzyjne określanie technik druku wklęsłego, dokładne określanie etapów, czynności podczas wykonywania akwaforty – trawionej techniki druku wklęsłego
- ciekawe opisywanie dzieł graficznych wykonanych techniką druku wklęsłego (wygląd kresek, sposób tworzenia plam, kompozycja) oraz druku płaskiego, przede wszystkim litografii
- wykonanie starannego albumiku, plakatu lub gazetki na temat twórczości wybranego grafika, odpowiednie łączenie ciekawie opracowanego tekstu z bardzo dobrze dobranymi elementami graficznymi, ilustracjami i ciekawymi szkicami
- bardzo dobre poznanie zagadnień – opis, zastosowanie w praktyce: grafika, grafik • druk • prasa graficzna • akwaforta • matryca (płyta graficzna), odbitka • druk wklęsły • kreska, szrafowanie • litografia • druk płaski • kredka litograficzna, tusz litograficzny • monotypia

DZIAŁ: O ŚWIELE W DZIELE SZTUKI

- bardzo dobra znajomość pojęcia waloru, porównywanie waloru różnych barw, określanie związku waloru z jasnością i nasyceniem barwy, porównywanie jasności i nasycenia różnych barw
- zauważanie różnic walorowych, jasności, nasycenia barwy podczas oglądania zdjęć oraz czarno- -białych i barwnych reprodukcji dzieł
- celowe posługiwanie się zróżnicowaniem walorowym pracy plastycznej i pomysłu kompozycji, praca na temat, staranna, wykonana podaną techniką – rysunku miękkim ołówkiem lub mozaice z gazet, wykorzystywanie możliwości wybranej techniki pracy
- bardzo dobre określanie pojęcia waloru, stopniowania waloru, cieniowania, światłocienia
- bardzo dobre określanie w praktyce i teorii związków i znaczenia światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów na płaszczyźnie w obrazach i rysunkach
- bardzo dobre wyjaśnianie pojęć poprzez pracę plastyczną oraz w teorii miękkiego i twardego modelunku, kontrastów walorowych w przedstawianiu przedmiotów na płaszczyźnie
- zauważanie światłocienia, cieniowania, modelunku światłocieniowego w dziełach malarskich i rysunkowych o zróżnicowanej formie i tematyce
- tworzenie podanej kompozycji martwej natury z plam barwnych bez modelunku w podanej formie oraz nawiązującej do niej kompozycji martwej natury, z owoców i codziennych przedmiotów z zastosowaniem cieniowania pastelami suchymi, trafne określanie związku różnic walorowych z kierunkiem światła padającego w rysunku
- bardzo dokładne określanie znaczenia faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie, dobra znajomość wpływu światła na pogłębianie różnic walorowych w kształtowaniu bryły
- omawianie dwóch rzeźb o zróżnicowanych tematach, z różnych materiałów, w których charakter bryły jest wydobywany przez światło (określanie różnic faktury, kształtów, linii)
- tworzenie na temat białego lub wielobarwnego reliefu z papieru kolorowego i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze
- tworzenie na temat, ciekawej wieloelementowej monochromatycznej kompozycji reliefu, pracy malarskiej
- bardzo dobra znajomość najstarszych sposobów przedstawiania przestrzeni w obrazach, na płaszczyźnie, dobra znajomość ich znaczenia dla ukazywania trójwymiarowości świata na płaszczyźnie
- bardzo dobre rozumienie i precyzowanie pojęć: układ rzędowy, pasowy, kulisowy – w praktyce i teorii
- omawianie zasad poznanych rodzajów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie na różnych przykładach, tworzenie pracy na temat
- tworzenie szkiców, prac malarskich, rysunkowych trafnie ilustrujących przedstawianie obiektów i przestrzeni w układzie rzędowym, pasowym, kulisowym
- tworzenie przemyślanej, oryginalnej kompozycji pasowej, trafnie ilustrującej wybraną tematykę współczesną
- bardzo dobra znajomość zasad perspektywy linearnej jako sposobu przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie
- bardzo dokładne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, żabiej i z lotu ptaka, wnikliwe obserwowanie skrótów

perspektywicznych, linii horyzontu, punktu zbiegu linii - na podstawie podanych obrazów z historii sztuki

- zauważanie i opisywanie wielu istotnych cech perspektywy linearnej w omawianych dziełach, znajomość działu z historii sztuki
- tworzenie ciekawej wieloelementowej kompozycji rysunkowej czarno-białej lub barwnej, w której w konsekwentny i przemyślany sposób zostały zastosowane zasady perspektywy linearnej (perspektywa centralna) i wykorzystany światłocień
- odwoływanie się do historii sztuki – wiedza na temat artystów, epok, gdzie jest perspektywa zastosowana
- bardzo dobra znajomość zasad perspektywy linearnej jako sposobu przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie
- określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, ukośnej, żabiej i z lotu ptaka
- bardzo dobre rozumienie znaczenia linii horyzontu w perspektywie linearnej – praca plastyczna
- określanie znaczenia i usytuowania punktów zbiegu linii na horyzoncie w perspektywie bocznej i ukośnej - praca plastyczna/teoria
- zauważanie i orientacyjne opisywanie zasad perspektywy linearnej w wybranych dziełach malarskich, rysunkowych, graficznych
- tworzenie na temat, skończonej pracy - złożonej kompozycji barwnej ukazującej wnętrze pałacu zgodnie z zasadami perspektywy linearnej, w ujęciu bocznym lub ukośnym – znajomość przerabianej historii sztuki
- Bardzo dobre określanie zasad perspektywy powietrznej i jej znaczenia dla przedstawienia głębi w obrazie, wyjaśnianie przyczyn zmiany kolorystyki obiektów w miarę oddalenia od oka widza – w pracy i teorii (historia sztuki)
- wskazywanie sposobu zastosowania perspektywy powietrznej w dziełach malarskich o zróżnicowanym charakterze (historia sztuki)
- tworzenie ciekawej kompozycji pejzażowej, w której dla pokazania przestrzeni zastosowana została perspektywa powietrzna
- wykorzystywanie różnych możliwości techniki rysowania pastelami suchymi albo kredkami akwarelowymi lub akwarelami w tworzonej pracy plastycznej
- określanie znaczenia planów w ukazywaniu przestrzeni w obrazie oraz ich związku z układem kulisowym, praca
- określanie znaczenia kolorów przedmiotów w ukazywaniu przestrzeni w perspektywie malarskiej, praca
- Bardzo dobra znajomość i dokładne określanie związku temperatury barw przedmiotów z ich umiejscowieniem w przestrzeni w perspektywie malarskiej
- stworzenie podaną techniką właściwej pod względem formy plastycznej kompozycji barwnej, w której przestrzeń ukazana została za pomocą planów i perspektywy malarskiej (pastelami olejnymi lub farbami plakatowymi z kolażem), znajomość kubizmu
- bardzo dobre określanie znaczenia kolorów przedmiotów w ukazywaniu przestrzeni w perspektywie malarskiej
- bardzo dobre określanie znaczenia temperatury barw przedmiotów w perspektywie malarskiej
- stworzenie prostej kompozycji barwnej przedstawiającej pory roku, w której przestrzeń ukazana jest za pomocą planów i perspektywy malarskiej

- posługiwanie się podaną techniką (pastelami olejnymi lub farbami plakatowymi oraz kolażem)praca skończona, estetyczna, samodzielna

II półrocze

DZIAŁ: Zainspiruj się przeszłością

- Bardzo dobre określanie ram czasowych sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej oraz epok i okresów w sztuce nowożytnej
- Bardzo dobre określanie kolejności, czasu trwania poszczególnych epok w sztuce
- Bardzo dobre określanie wybranych form tematów i dzieł na podstawie na podstawie przypomnienia wybranych dzieł antycznych, średniowiecznych, współczesnych, obserwowanie cech wspólnych i odrębnych dzieł wybranych epok m.in. obserwowanie i wskazywanie przemian ideału piękna poznanych wcześniej epok
- określanie i rozumienie znaczenia roli artysty w wybranych okresach w sztuce
- dobra znajomość zagadnień: antyk • średniowiecze, sztuka średniowieczna • sztuka nowożytna • renesans • barok • klasycyzm • ideał piękna • artysta • twórczość • dzieła sztuki • muzea • bezpośredni kontakt z dziełami sztuki • pośredni kontakt z dziełami sztuki • oryginał
- rozumienie różnorodnego znaczenia roli artysty • tworzenie precyzyjnej, estetycznej kompozycji osi czasu przedstawiającej następujące po sobie epoki, okresy w sztuce otoczeniu przestrzeni inspirowanej charakterystycznymi dziełami sztuki

DZIAŁ: Statystyczne czy dynamiczne

- bardzo dokładne określanie cech, charakteru sztuki renesansowej jako ponownego odkrycia, kontynuacji i rozwinięcia sztuki antycznej
- bardzo dokładne określanie, rozumienie znaczenia istotnych cech dzieł renesansowych m.in. harmonii, spokoju, umiaru, idealizacji
- określanie tematyki poruszanej przez wybranych artystów renesansowych, bardzo dobra znajomość cech kompozycji renesansowych kompozycji malarskich i rzeźbiarskich oraz określanie środków plastycznych służących do ich uzyskiwania
- odkrywanie znaczenia sztuki renesansowej jako bogatego źródła inspiracji twórców współczesnych
- tworzenie ciekawej, zamkniętej kompozycji barwnej wpisanej w trójkąt, wykorzystywanie różnorodnych możliwości techniki pasteli suchych
- Bardzo dokładne określanie cech sztuki renesansowej, klasycystycznej, w tym formy i nawiązań dzieł rzeźbiarskich oraz architektonicznych do sztuki antycznej, oraz inspirowania się antykiem w sztuce współczesnej • bardzo dokładne określanie cech renesansowych, klasycystycznych kompozycji rzeźbiarskich i architektonicznych oraz dzieł współczesnych do nich nawiązujących • bardzo dobra znajomość i określanie cech renesansowych założeń urbanistycznych na przykładzie Zamościa • tworzenie ciekawego, oryginalnego, rysunkowego, barwnego planu miasta (z wyróżnionymi planami niektórych budowli) inspirowanego założeniami renesansowymi lub techniką monotypii graficznej – bardzo dobre posługiwanie się narzędziami oraz techniką

- (historia sztuki – od baroku przez kolejne epoki) barok, przez epoki - określanie cech kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie, wskazywanie środków plastycznych służących do uzyskiwania wrażenia ruchu, zmienności, dynamiki w kompozycji
- określanie i wskazywanie wielu charakterystycznych, istotnych cech kompozycji dynamicznych na przykładzie różnorodności malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych mitologicznych, religijnych, późniejszych obrazów historycznych i batalistycznych, pejzaży oraz współczesnych scen rodzajowych m.in. w filmach
- bardzo dobre określanie istotnych cech kompozycji dynamicznej w rzeźbie i architekturze
- dokładne precyzowanie środków plastycznych stosowanych do tworzenia nieużytkowych i użytkowych kompozycji przestrzennych
- dokładne omawianie pod względem dynamicznego charakteru formy cech, wybranych elementów kompozycji rzeźbiarskich, dekoracji rzeźbiarskich, wnętrza budowli, fasad budowli
- tworzenie ciekawej kompozycji techniką kolażu przedstawiającej fantastyczne dynamiczne budowle współczesną o ostrych lub obłych zarysach inspirowane architekturą barokową i współczesną

DZIAŁ: Kim jest artysta?

- określanie zmieniającej się roli i zadań artysty w wybranych okresach w sztuce, wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad oraz dokładne omawianie tego na wybranych przykładach dzieł i postaw • artystów (Dürer, Leonardo da Vinci, Rembrandt, Wyczółkowski) • bardzo dobre rozumienie różnorodnego znaczenia obserwacji świata, przemian przedstawianych przedmiotów w czasie w twórczości wybranych artystów renesansowych, barokowych, XIX w. i współczesnych
- tworzenie ciekawych, skończonych, estetycznych barwnych kompozycji rysunkowych i malarskich ściśle związanych z obserwacją natury oraz problematyką przemijania – inspiracja historią sztuki
- Bardzo dobra znajomość i określanie zmieniającej się roli artysty jako obserwatora natury, badacza w wybranych okresach w historii oraz współcześnie jako wnikliwego badacza zjawisk, zasad rządzących wybranymi zdarzeniami prowadzącymi do stworzenia abstrakcyjnego obrazu lub akcji
- opisywanie roli artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady matematyczne lub zjawiska socjologiczne
- tworzenie podaną techniką, oryginalnej kompozycji abstrakcyjnej powstającej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy, dokładne zaplanowanie etapów wykonania pracy
- bardzo dobra znajomość roli artysty jako kreatora różnorodnych dzieł stanowiących iluzyjne uzupełnienie rzeczywistości • dobra znajomość cech malarstwa iluzjonistycznego • bardzo dobra znajomość wybranych dzieł z różnych okresów wiernie, w fotograficzny sposób naśladujących rzeczywistość i łączących się z nią • aktywny udział w dyskusji o postawach i roli artysty • tworzenie oryginalnej kompozycji street artu ściśle, iluzyjnie łączącej się z rzeczywistością i ciekawie i zaskakująco ją uzupełniającej

DZIAŁ: Sztuka na wyciągnięcie ręki

- bardzo dobra znajomość tworzenia ornamentu, specyfiki przez epoki w sztuce,
- bardzo dobre określanie różnych stylizowanych elementów natury (roślin, zwierząt, detali krajobrazu często uproszczonych do form geometrycznych i/lub abstrakcyjnych) jako inspiracji do tworzenia motywów zdobniczych wykorzystywanych do dekoracji różnych przedmiotów życia codziennego
- określanie czasu, miejsca powstania i kręgu kulturowego, w których powstał przedmiot na podstawie dekorującego go ornamentu
- praca skończona, estetyczna - tworzenie ornamentu z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów lub niepowtarzalnego, bogatego ornamentu spójnego pod względem stylistycznym
- dokładne określanie znaczenia prostych form naturalnych jako źródła inspiracji do tworzenia różnorodnych ornamentów i motywów
- określanie znaczenia i wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej
- bardzo dobra znajomość związków różnorodnych ornamentów z wieloma dziedzinami sztuki i różnymi technikami plastycznymi (ornamenty rzeźbione, malowane, haftowane)
- trafne wskazywanie częstego związku ornamentu z kompozycją rytmiczną i otwartą, określanie innych kompozycji ornamentów
- wykorzystywanie samodzielnie wymyślonego oryginalnego ornamentu geometrycznego, roślinnego, zwierzęcego w projektowaniu tkaniny jako złożonej kompozycji rytmicznej i otwartej
- rozumienie różnorodnych związków i oddziaływań mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce
- dokładne określanie związku proporcji sylwetki, rozmiarów części strojów oraz fryzur w modzie kobiecej na zróżnicowanych przykładach strojów i fryzur barokowych, rokokowych i empire
- określanie znaczenia i specyfiki dawnych strojów męskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na polski strój szlachecki
- dokładne określanie i rozumienie estetycznej i społecznej funkcji i znaczenia stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej, odzwierciedlanie pozycji społecznej w formie i atrybutach stroju
- projektowanie i tworzenie ciekawego modelu kompozycji bogatej, dekoracyjnej, barwnej sukni z kryzą i wachlarzem na odpowiednim stelażu inspirowanej modą barokową, rokokową lub empire ze zróżnicowanych materiałów
- bardzo dobre rozumienie estetycznego, użytkowego i społecznego znaczenia mody jako obrazu pozycji społecznej, stanowiska, funkcji społecznej, stanu majątkowego
- znajomość związków mody z kulturą, okresem w historii, stylem panującym w sztuce na przykładzie mody barokowej, rokokowej, empire
- rozumienie różnorodnych oddziaływań i wpływów mody dawnej na współczesną jako źródła inspiracji, pomysłów do przetwarzania wybranych elementów strojów historycznych we współczesnej modzie kreowanej przez największych projektantów
- bardzo dobre rozumienie znaczenia fryzur jako istotnego dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną, ilustrującego osobiste przeżycia, poprzez rozmiary

korygującego proporcje sylwetki narzucanej przez modne stroje w okresie baroku, rokoka, empire

- tworzenie kompozycji oryginalnych istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru
- tworzenie ciekawego, oryginalnego projektu i modelu fryzury i/lub nakrycia głowy z trafnie dobranymi i ciekawie zakomponowanymi atrybutami odzwierciedlającymi zainteresowania, marzenia jako forma współczesnego nawiązania do baroku i rokoka

architektura zieleni

- bardzo dobre rozumienie różnorodnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, przestrzeni uprawy roślin historycznie związanych z pałacem, rezydencją, willą, budowlą mieszkalną, wskazywanie różnych rodzajów ogrodów
- bardzo dobre rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni z wykorzystaniem elementów natury – roślin
- bardzo dokładne dokonywanie różnorodnych porównań charakterystycznych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych m.in. pod względem ogólnych założeń kompozycyjnych, sposobu kształtowania zieleni, budowli ogrodowych
- dobre rozumienie idei ogrodu jako miejsca odpoczynku i łączności z naturą stworzonego w przemyślany sposób zgodnie z zasadami tworzenia przestrzennej kompozycji architektonicznej • dobre rozumienie idei harmonii, równowagi, spokoju harmonii wschodnich ogrodów zen, porównywanie ich z ideą poznanych rodzajów ogrodów europejskich wybranych okresów w sztuce (baroku, klasycyzmu, romantyzmu), zauważanie różnic, podobieństw, związków między nimi • projektowanie i tworzenie oryginalnych, zaskakujących kompozycji przestrzennych związanych z ogrodami z żywych i/lub sztucznych roślin i kwiatów, wykonanie ciekawej makiety ogrodu w stylu zen

DZIAŁ: Powtórzenie

- bardzo dobre rozumienie i określanie specyfiki grafiki jako jedynej dziedziny sztuki, w której proces powstawania dzieł jest dwuetapowy i wszystkie powstające odbitki mają wartość oryginalnych dzieł sztuki
- bardzo dobre określanie szerokiego zakresu grafiki jako dziedziny sztuki związanej z drukiem, dobra znajomość podziału grafiki jako dziedziny sztuki na artystyczną i użytkową oraz komputerową
- bardzo dobre rozumienie i precyzowanie pojęć matryca, odbitka, druk, nakład oraz określanie ich ścisłego związku z technikami graficznymi
- bardzo dobra znajomość i dokonywanie dokładnego podziału na druk wklęsły, wypukły i płaski, znajomość rodzajów płyt graficznych, charakterystycznych narzędzi, sposobów wykonywania matryc określonymi technikami graficznymi, wyglądu odbitek, środków plastycznych charakterystycznych dla prac wykonanych poszczególnymi technikami
- bardzo dobra znajomość wybranych artystów posługujących się technikami graficznymi druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego, omawianie wybranych dzieł, rozumienie i omawianie specyficznych środków plastycznych zastosowanych w grafikach wykonanych poszczególnymi technikami

- tworzenie ciekawej pod względem plastycznym kompozycji w dokładny sposób prezentującej główne podziały, specyfikę grafiki oraz różnorodne techniki graficzne druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego
- bardzo dobra znajomość grafiki (rozwiązanie wszystkich zadań ze sprawdzianu o grafice)
- bardzo dobre rozumienie i dokładne określanie słabego mocnego waloru barwy, plamy barwnej, precyzyjne porównywanie barw, plam barwnych o słabym i mocnym walorze
- bardzo dobre rozumienie pojęcia waloru, światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów w dziełach sztuki na płaszczyźnie i w własnych pracach plastycznych, rozpoznawanie, stosowanie i porównywanie miękkiego i twardego modelunku światłocieniowego
- bardzo dobre rozumienie i znajomość oraz porównywanie różnych sposobów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie w historii w różnych dziełach sztuki
- dokonywanie precyzyjnego podziału na sztukę starożytną, średniowieczną i nowożytną
- dokładne określanie cech i trafne porównywanie wielu dzieł malarskich, rzeźbiarskich, architektonicznych sztuki renesansowej, barokowej, rokokowej, klasycystycznej, romantycznej i współczesnej pod względem tematyki, sposobu przedstawienia tematu, kompozycji, proporcji, statyki i dynamiki, sposobu stosowania perspektywy, światłocienia, ekspresji
- określanie różnorodnego znaczenia roli artysty i jego postawy, misji, sposobu pracy wyrażających się formie tworzonych przez nich dzieł • tworzenie oryginalnej prezentacji przedstawiającej np. na osi czasu na ciekawych przykładach wybranej dziedziny sztuki zmieniające się w wybranych okresach w sztuce: formę, tematykę, kompozycję i istotne środki plastyczne
- bardzo dobre określanie zasad perspektywy linearnej, znaczenia umiejscowienia linii horyzontu oraz punktu zbiegu linii i przedstawiania przestrzeni z różnych punktów widzenia oraz skrótów perspektywicznych przedmiotów przedstawianych w perspektywie linearnej
- bardzo dobra znajomość zmian kolorystycznych przedmiotów w przestrzeni w perspektywie powietrznej
- bardzo dobre określanie znaczenia barw, temperatury barw dla przedstawiania przestrzeni w perspektywie malarskiej
- bardzo dobre określanie przedstawiania przestrzeni w perspektywie kulisowej i za pomocą planów obrazu
- porównywanie w ciekawych prezentacjach postawy artysty jako badacza i obserwatora rzeczywistości oraz iluzjonisty • bardzo dobra znajomość podziału okresów w sztuce, różnych postaw twórczych artystów, istotnych cech dzieł barokowych, rokokowych, klasycystycznych, romantycznych i współczesnych (rozwiązanie wszystkich zadań ze sprawdzianu)
- Ocenie podlegają następujące elementy pracy plastycznej – cały rok szkolny:
- trafność doboru środków ekspresji plastycznej do postawionego problemu, zadanego tematu,
- umiejętne wykorzystanie środków wyrazu plastycznego, kompozycja, terminologia oraz wiedza ujęta praktycznie

- wyraz ogólny (inwencja twórcza), estetyka, właściwy dobór środków w pełni wykorzystany, kreatywność, samodzielność myślenia, pomysłowość
- staranne wykonanie, skończenie pracy w danej technice, praca terminowa Zachowana jest estetyka.
- Udział w konkursach przychodzących do szkoły – za udział uczeń otrzymuje ocenę oraz pochwałę.

OCENA CELUJĄCA I półrocze

DZIAŁ: Grafika

- Wnikliwe określanie różnych źródeł powstawania grafiki jako dziedziny sztuki i jej związków z innymi dziedzinami plastyki na płaszczyźnie
- bardzo dokładne określanie, bardzo dobra znajomość i rozumienie znaczenia dwuetapowego procesu twórczego (tworzenie matrycy i odbitki), sposobu tworzenia odbitki, oryginału w grafice, określanie liczby oryginalnych dzieł z jednej matrycy, zauważanie różnicy w zakresie pojęcia oryginału w grafice w stosunku do innych dziedzin plastyki
- bardzo dobra znajomość materiałów, narzędzi i technik graficznych, rozumienie podziału technik graficznych na druk wklęsły, płaski i wypukły
- trafne rozpoznawanie dzieł graficznych wykonanych różnymi technikami na podstawie występujących w nich kresek i plam
- stworzenie oryginalnej, kreatywnej wieloelementowej odbitki unikatowej – kompozycji powstałej w wyniku odbicia przekrojonych warzyw i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze
- bardzo dokładne, precyzyjne określanie specyfiki grafiki i druku wypukłego, bardzo dobra znajomość technik i narzędzi stosowanych do druku wypukłego
- opisywanie różnych dzieł graficznych druku wypukłego przy zauważaniu jego specyfiki i charakterystycznych dla niego środków wyrazu artystycznego
- porównywanie wielu cech grafik druku wypukłego z innymi rodzajami druku w grafice artystycznej na podstawie filmu i oglądanych reprodukcji
- tworzenie oryginalnej, bogatej, złożonej kompozycji techniką druku wypukłego z materiałów o zróżnicowanej fakturze, o dużym zróżnicowaniu i ciekawym doborze struktury faktur, wykazywanie się kreatywnością i wyobraźnią podczas wykonywania pracy
- tworzenie oryginalnej kompozycji gipsorytu lub korkorytu ciekawie oddającej temat, wykorzystującej możliwości techniki
- bardzo dokładne określanie techniki druku wklęsłego, rodzaju matryc, stosowanych narzędzi, porównywanie rodzajów matryc, sposobu tworzenia odbitki, narzędzi, wyglądu kresek, sposobu tworzenia plam na płycie i odbitce
- bardzo dobra znajomość i precyzyjne określanie technik druku wklęsłego, dokładne określanie etapów, czynności podczas wykonywania akwaforty – trawionej techniki druku wklęsłego
- bardzo dokładne, ciekawe opisywanie dzieł graficznych wykonanych techniką druku wklęsłego (wygląd kresek, sposób tworzenia plam, kompozycja) oraz druku płaskiego, przede wszystkim litografii

- wykonanie oryginalnej, twórczej, kreatywnej ciekawej pracy – do wyboru – według zasad (właściwa kompozycja, staranność, wiadomości, ilustracje, układ graficzny, rysunek) albumiku, plakatu lub gazetki na temat twórczości wybranego grafika, odpowiednie łączenie ciekawie opracowanego tekstu z dobrze dobranymi elementami graficznymi, ilustracjami i ciekawymi szkicami
- zagadnienia: grafika, grafik • druk • prasa graficzna • akwaforta • matryca (płyta graficzna), odbitka • druk wklęsły • kreska, szrafowanie • litografia • druk płaski • kredka litograficzna, tusz litograficzny • monotypia
- umiejętność posługiwania się informacjami zawartymi w różnych źródłach, wybieranie istotnych wiadomości z publikacji książkowych i Internetu

DZIAŁ: O świetle w dziele sztuki

- wnikliwa, bardzo dobra znajomość i precyzyjne określanie pojęcia waloru, porównywanie waloru różnych barw, określanie związku waloru z jasnością i nasyceniem barwy, porównywanie jasności i nasycenia różnych barw
- zauważanie i dokładne określanie różnic walorowych, jasności, nasycenia barwy podczas oglądania zdjęć oraz czarno- -białych i barwnych reprodukcji dzieł
- celowe posługiwanie się zróżnicowaniem walorowym w oryginalnej pod względem formy plastycznej i pomysłu kompozycji – rysunku miękkim ołówkiem lub podanej technice, praca na temat, staranna, oryginalna, widać precyzję i znajomość zastosowania kształtów w rysunku, właściwe proporcje, dokładna analiza, bardzo dokładne posługiwanie się narzędziami
- szczegółowe, precyzyjne określanie pojęcia w teorii oraz praktyce waloru, stopniowania waloru, cieniowania, światłocienia
- określanie związków i znaczenia światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów na płaszczyźnie w obrazach i rysunkach
- precyzyjne wyjaśnianie oraz przedstawianie na papierze pojęć miękkiego i twardego modelunku, kontrastów walorowych w przedstawianiu przedmiotów na płaszczyźnie
- wnikliwe zauważanie światłocienia, cieniowania, modelunku światłocieniowego w dziełach malarskich i rysunkowych o zróżnicowanej formie i tematyce
- tworzenie oryginalnej kompozycji martwej natury z plam barwnych bez modelunku w podanej formie oraz nawiązującej do niej oryginalnej kompozycji martwej natury, z owoców i codziennych przedmiotów z zastosowaniem cieniowania pastelami suchymi, trafne określanie związku różnic walorowych z kierunkiem światła padającego w rysunku
- bardzo dokładne określanie znaczenia faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie, bardzo dobra znajomość wpływu światła na pogłębianie różnic walorowych w kształtowaniu bryły
- omawianie kilku rzeźb o zróżnicowanych tematach, z różnych materiałów, w których charakter bryły jest wydobywany przez światło (określanie różnic faktury, kształtów, linii)
- tworzenie oryginalnego białego lub wielobarwnego reliefu z papieru kolorowego i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze, pracy malarskiej
- tworzenie oryginalnej wieloelementowej monochromatycznej kompozycji reliefu

- Wnikliwa, bardzo dobra znajomość najstarszych sposobów przedstawiania przestrzeni w obrazach, na płaszczyźnie, bardzo znajomość ich znaczenia dla ukazywania trójwymiarowości świata na płaszczyźnie – historia sztuki
- bardzo dobre rozumienie i precyzowanie pojęć: układ rzędowy, pasowy, kulisowy – w pracy plastycznej oraz w teorii – historia sztuki
- omawianie zasad poznanych rodzajów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie na różnych przykładach, tworzenie wg zasad oryginalnej pracy
- tworzenie oryginalnych szkiców, prac malarskich trafnie ilustrujących przedstawianie obiektów i przestrzeni w układzie rzędowym, pasowym, kulisowym
- tworzenie przemyślanej, oryginalnej kompozycji pasowej, trafnie ilustrującej wybraną tematykę współczesną inspirując się historią sztuki
- wnikliwa znajomość zasad perspektywy linearnej jako sposobu przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie – w pracy i teorii
- bardzo dokładne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, żabiej i z lotu ptaka, wnikliwe obserwowanie skrótów perspektywicznych, linii horyzontu, punktu zbiegu linii – inspiracja znanymi obrazami, historią sztuki – w pracy i teorii
- zauważanie i opisywanie wielu istotnych cech perspektywy linearnej w omawianych dziełach – poznanie dzieła z historii sztuki
- tworzenie ciekawej wieloelementowej kompozycji rysunkowej czarno-białej lub barwnej, w której w konsekwentny i przemyślany sposób zostały zastosowane zasady perspektywy linearnej (perspektywa centralna) i wykorzystany światłocień
- znajomość do historii sztuki – wiedza na temat artystów, epok, gdzie jest perspektywa zastosowana
- wnikliwa znajomość zasad perspektywy linearnej jako sposobu przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie
- bardzo dokładne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, ukośnej, żabiej i z lotu ptaka
- bardzo dobre rozumienie znaczenia linii horyzontu w perspektywie linearnej
- bardzo dokładne określanie znaczenia i usytuowania punktów zbiegu linii na horyzoncie w perspektywie bocznej i ukośnej
- zauważanie i dokładne opisywanie zasad perspektywy linearnej w wybranych dziełach malarskich, rysunkowych, graficznych - znajomość przerabianej historii sztuki
- tworzenie ciekawej, złożonej kompozycji barwnej zgodnie z zasadami perspektywy linearnej, w ujęciu bocznym lub ukośnym
- bardzo dokładne określanie zasad perspektywy powietrznej i jej znaczenia dla przedstawienia głębi w obrazie, wyjaśnianie przyczyn zmiany kolorystyki obiektów w miarę oddalenia od oka widza, praca plastyczna
- praca plastyczna, teoria, znajomość historii sztuki - wskazywanie sposobu zastosowania perspektywy powietrznej w dziełach malarskich o zróżnicowanym charakterze praca kreatywna, twórcza, oryginalna
- tworzenie oryginalnej kreatywnej kompozycji pejzażowej, w której dla pokazania przestrzeni zastosowana została perspektywa powietrzna
- wykorzystywanie różnych możliwości techniki rysowania pastelami suchymi albo kredkami akwarelowymi lub akwarelami w tworzonej pracy plastycznej

- precyzyjne określanie znaczenia planów w ukazywaniu przestrzeni w obrazie oraz ich związku z układem kulistowym - praca
- bardzo dokładne określanie znaczenia kolorów przedmiotów w ukazywaniu przestrzeni w perspektywie malarskiej – praca kreatywna, oryginalna, ciekawa, przemyślana
- bardzo dobra znajomość i dokładne określanie związku temperatury barw przedmiotów z ich umiejscowieniem w przestrzeni w perspektywie malarskiej
- stworzenie podaną techniką oryginalnej, interesującej pod względem formy plastycznej kompozycji barwnej, w której przestrzeń ukazana została za pomocą planów i perspektywy malarskiej (pastelami olejnymi lub farbami plakatowymi z kolażem), znajomość kubizmu

II półrocze

DZIAŁ: Zainspiruj się przeszłością

- bardzo dokładne określanie ram czasowych sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej oraz epok i okresów w sztuce nowożytnej
- precyzyjne określanie kolejności, czasu trwania poszczególnych epok w sztuce
- bardzo dokładne określanie wybranych form tematów i dzieł na podstawie na podstawie przypomnienia wybranych dzieł antycznych, średniowiecznych, współczesnych, obserwowanie cech wspólnych i odrębnych dzieł wybranych epok m.in. obserwowanie i wskazywanie przemian ideału piękna poznanych wcześniej epok
- precyzyjne określanie i rozumienie znaczenia roli artysty w wybranych okresach w sztuce
- bardzo dobra znajomość zagadnień: antyk, sztuka antyczna • średniowiecze, sztuka średniowieczna • sztuka nowożytna • renesans • barok • klasycyzm • ideał piękna • artysta • twórczość • dzieła sztuki • muzea • bezpośredni kontakt z dziełami sztuki • pośredni kontakt z dziełami sztuki • oryginał
- dobre rozumienie różnorodnego znaczenia roli artysty • tworzenie precyzyjnej, estetycznej oryginalnej kompozycji osi czasu przedstawiającej następujące po sobie epoki, okresy w sztuce w wybrany okres w historii w otoczeniu przestrzeni inspirowanej charakterystycznymi dziełami sztuki

DZIAŁ: Statystyczne czy dynamiczne

- bardzo dokładne określanie cech, charakteru sztuki renesansowej jako ponownego odkrycia, kontynuacji i rozwinięcia sztuki antycznej • dokładne określanie, rozumienie znaczenia istotnych cech dzieł renesansowych m.in. harmonii, spokoju, umiaru, idealizacji
- bardzo precyzyjne określanie tematyki poruszanej przez wybranych artystów renesansowych, bardzo dobra znajomość cech kompozycji renesansowych kompozycji malarskich i rzeźbiarskich oraz określanie środków plastycznych służących do ich uzyskiwania
- szczegółowe odkrywanie znaczenia sztuki renesansowej jako bogatego źródła inspiracji twórców współczesnych

- tworzenie niepowtarzalnej, zaawansowanej rysunkowo, malarsko oryginalnej zamkniętej kompozycji barwnej wpisanej w trójkąt, przedstawiającej występ na scenie lub zabawę, wykorzystywanie różnorodnych możliwości techniki pasteli suchych
- precyzyjne określanie cech sztuki renesansowej, klasycystycznej, w tym formy i nawiązań dzieł rzeźbiarskich oraz architektonicznych do sztuki antycznej, oraz inspirowania się antykiem w sztuce współczesnej
- bardzo dokładne określanie cech renesansowych, klasycystycznych kompozycji rzeźbiarskich i architektonicznych oraz dzieł współczesnych do nich nawiązujących • dobra znajomość i określanie cech renesansowych założeń urbanistycznych na przykładzie Zamościa
- tworzenie ciekawego, oryginalnej, rysunkowej, malarskiej pracy inspirowanego założeniami renesansowymi lub techniką monotypii graficznej – biegłe posługiwanie się narzędziami oraz techniką
- (historia sztuki – od baroku przez kolejne epoki) barok, przez epoki - precyzyjne określanie cech kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie, wskazywanie środków plastycznych służących do uzyskiwania wrażenia ruchu, zmienności, dynamiki w kompozycji
- dokładne określanie i wskazywanie wielu charakterystycznych, istotnych cech kompozycji dynamicznych na przykładzie różnorodności malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych mitologicznych, religijnych, późniejszych obrazów historycznych i batalistycznych, pejzaży oraz współczesnych scen rodzajowych m.in. w filmach
- precyzyjne określanie istotnych cech kompozycji dynamicznej w rzeźbie i architekturze
- bardzo dokładne precyzowanie środków plastycznych stosowanych do tworzenia nieużytkowych i użytkowych kompozycji przestrzennych
- trafne, dokładne omawianie pod względem dynamicznego charakteru formy cech, wybranych elementów kompozycji rzeźbiarskich, dekoracji rzeźbiarskich, wnętrz budowli, fasad budowli
- tworzenie oryginalnej, złożonej kompozycji techniką kolażu przedstawiającej fantastyczne dynamiczne budowle współczesną o ostrych lub obłych zarysach inspirowane architekturą barokową i współczesną

DZIAŁ: Kim jest artysta?

- Historia sztuki - precyzyjne określanie zmieniającej się roli i zadań artysty w wybranych okresach w sztuce, wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad oraz dokładne omawianie tego na wybranych przykładach dzieł i postaw artystów (Dürer, Leonardo da Vinci, Rembrandt, Wyczółkowski)
- bardzo dobre rozumienie różnorodnego znaczenia obserwacji świata, przemian przedstawianych przedmiotów w czasie w twórczości wybranych artystów renesansowych, barokowych, XIX w. i współczesnych
- tworzenie oryginalnych barwnych kompozycji rysunkowych i malarskich ściśle związanych z obserwacją natury oraz problematyką przemijania – inspiracja historią sztuki
- bardzo dobra znajomość i określanie zmieniającej się roli artysty jako obserwatora natury, badacza w wybranych okresach w historii oraz współcześnie jako wnikliwego

- badacza zjawisk, zasad rządzących wybranymi zdarzeniami prowadzącymi do stworzenia abstrakcyjnego obrazu lub akcji
- szczegółowe opisywanie roli artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady matematyczne lub zjawiska socjologiczne
 - tworzenie zaawansowaną techniką - podaną, oryginalnej kompozycji abstrakcyjnej powstającej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy, dokładne zaplanowanie etapów wykonania pracy – precyzyjny szkic, zaawansowana znajomość kształtu, rysunku, malarstwa, talent
 - bardzo dobra znajomość roli artysty jako kreatora różnorodnych dzieł stanowiących iluzyjne uzupełnienie rzeczywistości – znajomość przez epoki
 - bardzo dobra znajomość cech malarstwa iluzjonistycznego
 - bardzo dobra znajomość wybranych dzieł z różnych okresów wiernie, w fotograficzny sposób naśladujących rzeczywistość i łączących się z nią
 - aktywny udział w dyskusji o postawach i roli artysty
 - tworzenie oryginalnej kompozycji street artu ściśle, iluzyjnie łączącej się z rzeczywistością i ciekawie i zaskakująco ją uzupełniającej

DZIAŁ: Sztuka na wyciągnięcie ręki

- bardzo dobra znajomość tworzenia ornamentu, specyfiki przez epoki w sztuce,
- precyzyjne określanie różnych stylizowanych elementów natury (roślin, zwierząt, detali krajobrazu często uproszczonych do form geometrycznych i/lub abstrakcyjnych) jako inspiracji do tworzenia motywów zdobniczych wykorzystywanych do dekoracji różnych przedmiotów życia codziennego
- dokładne określanie czasu, miejsca powstania i kręgu kulturowego, w których powstał przedmiot na podstawie dekorującego go ornamentu
- tworzenie oryginalnego, złożonego, bogatego ornamentu z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów lub niepowtarzalnego, bogatego ornamentu spójnego pod względem stylistycznym
- bardzo dokładne określanie znaczenia prostych form naturalnych jako źródła inspiracji do tworzenia różnorodnych ornamentów i motywów
- trafne, precyzyjne określanie znaczenia i wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej
- dobra znajomość związków różnorodnych ornamentów z wieloma dziedzinami sztuki i różnymi technikami plastycznymi (ornamenty rzeźbione, malowane, haftowane) • trafne wskazywanie częstego związku ornamentu z kompozycją rytmiczną i otwartą, określanie innych kompozycji ornamentów • wykorzystywanie samodzielnie wymyślonego oryginalnego ornamentu geometrycznego, roślinnego, zwierzęcego w projektowaniu tkaniny jako złożonej kompozycji rytmicznej i otwartej
- dokładne rozumienie różnorodnych związków i oddziaływań mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce
- bardzo dokładne określanie związku proporcji sylwetki, rozmiarów części strojów oraz fryzur w modzie kobiecej na zróżnicowanych przykładach strojów i fryzur barokowych, rokokowych i empire
- dokładne określanie znaczenia i specyfiki dawnych strojów męskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na polski strój szlachecki

- bardzo dokładne określanie i rozumienie estetycznej i społecznej funkcji i znaczenia stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej, odzwierciedlanie pozycji społecznej w formie i atrybutach stroju
- projektowanie i tworzenie oryginalnego modelu kompozycji bogatej, dekoracyjnej, barwnej sukni z kryzą i wachlarzem na odpowiednim stelażu inspirowanej modą barokową, rokokową lub empire ze zróżnicowanych materiałów
- precyzyjne rozumienie estetycznego, użytkowego i społecznego znaczenia mody jako obrazu pozycji społecznej, stanowiska, funkcji społecznej, stanu majątkowego
- dokładne wskazywanie różnorodnych związków mody z kulturą, okresem w historii, stylem panującym w sztuce na przykładzie mody barokowej, rokokowej, empire
- dokładne rozumienie różnorodnych oddziaływań i wpływów mody dawnej na współczesną jako źródła inspiracji, pomysłów do przetwarzania wybranych elementów strojów historycznych we współczesnej modzie kreowanej przez największych projektantów
- szczegółowe rozumienie znaczenia fryzur jako istotnego dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną, ilustrującego osobiste przeżycia, poprzez rozmiary korygującego proporcje sylwetki narzucanej przez modne stroje w okresie baroku, rokoka, empire
- tworzenie kompozycji nieszablonowych, kreatywnych, zaskakujących, oryginalnych istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru
- tworzenie oryginalnego projektu i modelu fryzury i/lub nakrycia głowy z trafnie dobranymi i ciekawie zakomponowanymi atrybutami odzwierciedlającymi zainteresowania, marzenia jako forma współczesnego nawiązania do baroku i rokoka
- architektura zieleni
- zgłębione rozumienie różnorodnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, przestrzeni uprawy roślin historycznie związanych z pałacem, rezydencją, willą, budowlą mieszkalną, wskazywanie różnych rodzajów ogrodów
- bardzo dobre, trafne, zgłębione rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni z wykorzystaniem elementów natury – roślin
- precyzyjne dokonywanie różnorodnych porównań charakterystycznych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych
- m.in. pod względem ogólnych założeń kompozycyjnych, sposobu kształtowania zieleni, budowli ogrodowych
- tworzenie oryginalnych ciekawych planów znacząco różniących się od siebie założeń ogrodowych (ogrodu barokowego i ogrodu angielskiego) w formie kolażu i pracy malarskiej mieszanej farbami akwarelowymi, pastelami suchymi lub olejnymi
- dobre rozumienie idei ogrodu jako miejsca odpoczynku i łączności z naturą stworzonego w przemyślany sposób zgodnie z zasadami tworzenia przestrzennej kompozycji architektonicznej • dobre rozumienie idei harmonii, równowagi, spokoju harmonii wschodnich ogrodów zen, porównywanie ich z ideą poznanych rodzajów ogrodów europejskich wybranych okresów w sztuce (baroku, klasycyzmu, romantyzmu), zauważanie różnic, podobieństw, związków między nimi • projektowanie i tworzenie oryginalnych, zaskakujących kompozycji przestrzennych

związanych z ogrodami z żywych i/lub sztucznych roślin i kwiatów, wykonanie ciekawej makiety ogrodu w stylu zen

DZIAŁ: Lekcje powtórzeniowe

- precyzyjne rozumienie i określanie specyfiki grafiki jako jedynej dziedziny sztuki, w której proces powstawania dzieł jest dwuetapowy i wszystkie powstające odbitki mają wartość oryginalnych dzieł sztuki
- szczegółowe określanie szerokiego zakresu grafiki jako dziedziny sztuki związanej z drukiem, dobra znajomość podziału grafiki jako dziedziny sztuki na artystyczną i użytkową oraz komputerową
- szczegółowe rozumienie i precyzowanie pojęć matryca, odbitka, druk, nakład oraz określanie ich ścisłego związku z technikami graficznymi
- wzorowa znajomość i dokonywanie dokładnego podziału na druk wklęsły, wypukły i płaski, znajomość rodzajów płyt graficznych, charakterystycznych narzędzi, sposobów wykonywania matryc określonymi technikami graficznymi, wyglądu odbitek, środków plastycznych charakterystycznych dla prac wykonanych poszczególnymi technikami
- szczegółowa, celująca znajomość wybranych artystów posługujących się technikami graficznymi druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego, omawianie wybranych dzieł, rozumienie i omawianie specyficznych środków plastycznych zastosowanych w grafikach wykonanych poszczególnymi technikami
- tworzenie oryginalnej ciekawej pod względem plastycznym kompozycji w dokładny sposób prezentującej główne podziały, specyfikę grafiki oraz różnorodne techniki graficzne druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego
- bardzo dobra znajomość grafiki (rozwiązanie wszystkich zadań ze sprawdzianu o grafice)
- bardzo dobre rozumienie i dokładne określanie słabego mocnego waloru barwy, plamy barwnej, precyzyjne porównywanie barw, plam barwnych o słabym i mocnym walorze
- bardzo dobre rozumienie pojęcia waloru, światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów w dziełach sztuki na płaszczyźnie i we własnych pracach plastycznych, rozpoznawanie, stosowanie i porównywanie miękkiego i twardego modelunku światłocieniowego
- celujące rozumienie i znajomość oraz porównywanie różnych sposobów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie w historii w różnych dziełach sztuki
- celujące określanie zasad perspektywy linearnej, znaczenia umiejscowienia linii horyzontu oraz punktu zbiegu linii i przedstawiania przestrzeni z różnych punktów widzenia oraz skrótów perspektywicznych przedmiotów przedstawianych w perspektywie linearnej
- celująca znajomość zmian kolorystycznych przedmiotów w przestrzeni w perspektywie powietrznej
- celujące określanie znaczenia barw, temperatury barw dla przedstawiania przestrzeni w perspektywie malarskiej
- tworzenie przemyślanego cyklu kompozycji na podobne do siebie tematy jako prezentacji przedstawiania waloru, światłocienia i cieniowania oraz ciekawego przeglądu poznanych sposobów przedstawiania przestrzeni
- bardzo dobra znajomość waloru, światłocienia, cieniowania oraz różnych sposobów przedstawiania przestrzeni (rozwiązanie wszystkich zadań w sprawdzianie)

- bardzo dobre określanie przedstawiania przestrzeni w perspektywie kulisowej i za pomocą planów obrazu
- dokonywanie precyzyjnego podziału na sztukę starożytną, średniowieczną i nowożytną
- bardzo dokładne określanie cech i trafne porównywanie wielu dzieł malarskich, rzeźbiarskich, architektonicznych sztuki renesansowej, barokowej, rokokowej, klasycystycznej, romantycznej i współczesnej pod względem tematyki, sposobu przedstawienia tematu, kompozycji, proporcji, statyki i dynamiki, sposobu stosowania perspektywy, światłocienia, ekspresji
- bardzo dokładne określanie różnorodnego znaczenia roli artysty i jego postawy, misji, sposobu pracy wyrażających się formie tworzonych przez nich dzieł
- tworzenie oryginalnej prezentacji przedstawiającej np. na osi czasu na ciekawych przykładach wybranej dziedziny sztuki zmieniające się w wybranych okresach w sztuce: formę, tematykę, kompozycję i istotne środki plastyczne
- porównywanie w ciekawych prezentacjach postawy artysty jako badacza i obserwatora rzeczywistości oraz iluzjonisty
- bardzo dobra znajomość podziału okresów w sztuce, różnych postaw twórczych artystów, istotnych cech dzieł barokowych, rokokowych, klasycystycznych, romantycznych i współczesnych (rozwiązanie wszystkich zadań ze sprawdzianu)
- precyzyjne rozumienie znaczenie ornamentów dekoracyjnych w różnych okresach i wybranych dziedzinach sztuk
- Przyswojenie całego zakresu praktycznych i teoretycznych treści programowych pozwalających na zrealizowanie złożonych ćwiczeń praktycznych, teoretycznych. Przenoszenie wiedzy na inne dziedziny, umiejętność stosowania poznanej wiedzy z lekcji do wykorzystania oryginalnych prac.
- Zamiłowania artystyczne, widoczne na zajęciach. Pasja, talent, kreatywność, oryginalność myślenia, nieszablonowość, dojrzałość plastyczna. Postawa twórcza, poszukująca.
- Myślenie plastyczne, wnioskowanie. Zauważanie i tworzenie związków między praktycznym działaniem a teorią i życiem codziennym. Duża aktywność twórcza przez cały rok.
- Uczeń jest zawsze przygotowany. Prace plastyczne wykazują twórczy dobór środków, są na temat. Są kreatywne. Samodzielne. Pokazują bogatą wiedzę praktyczną i teoretyczną
- Prace są skończone, z zachowaniem danej kompozycji podanej na lekcji, techniki, zagadnień związanych ze środkami artystycznymi. Zachowana jest estetyka. Praca twórcza bez pomocy nauczyciela.
- Tworzenie własnych wystaw na terenie szkoły, przedstawiania własnych prac na różnych uroczystościach szkolnych, w galerii uczniowskiej. Aktywny udział na zajęciach – wykonywanie prac dodatkowych – makiety, plansze, katalogi, prace multimedialne, plakaty – wykonywane W CIĄGU ROKU. Włączanie się w akcje na terenie szkoły – poprzez plakaty, prace dodatkowe. Tworzenie twórczych prac na kiermasz szkolnych, na cele szkolne – dodatkowych w terminie. Wykonywanie prac w terminie. Brak jakichkolwiek zaległości. Wzorowa postawa na zajęciach. W pracach widać twórcze, kreatywne myślenie, talent.
- Udział w konkursach przychodzących do szkoły – szkolne, gminne, ogólnopolskie – osiąganie znaczących wyników.

